

ประกาศโรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๔
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

.....

ตามที่ โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ได้ประกาศใช้หลักสูตร โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔ โดยเริ่มใช้หลักสูตรดังกล่าวกับนักเรียนทุกระดับชั้นในปีการศึกษา ๒๕๖๑ เพื่อให้สอดคล้องรับกับนโยบายเร่งด่วนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด วิเคราะห์ มีเวลาในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะ การปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรม การสร้างวินัย การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ยึดมั่น ในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนการเรียนการสอนในวิชาประวัติศาสตร์ และ หน้าที่พลเมือง รวมถึงการสอนศีลธรรมแก่นักเรียน โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตร โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๔ สอดคล้องตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การบริหารจัดการเวลาเรียน และปรับมาตรฐานและตัวชี้วัด สอดคล้องกับ คำสั่ง สพฐ. ที่ ๑๒๓๙/๖๐ และประกาศ สพฐ.ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ทั้งนี้หลักสูตร โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๔ ได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตร โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๔ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ลงชื่อ

ลงชื่อ

(นายชิตชัย จิระตุวินท์)
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย

(นางสุกัญญา ปัตเมฆ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หลักสูตรสถานศึกษา สพป. ประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ พุทธศักราช ๒๕๖๑ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. ๑๒๓๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ และคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๓๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ให้เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ หลักสูตรสถานศึกษา สพป. ประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ พุทธศักราช ๒๕๖๑ โดยให้โรงเรียนใช้หลักสูตรในปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยให้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑, ๒, ๔ และ ๕ และปีการศึกษา ๒๕๖๓ ให้ใช้ในทุกชั้นปี โดยกำหนดให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ กำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย และกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต มีคุณภาพและมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมาย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย จึงได้ทำหลักสูตรโรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และเป็นกรอบในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้มีกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียน ตลอดจนเกณฑ์การวัดและประเมินผล ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้โรงเรียนสามารถกำหนดทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน ในแต่ละระดับตามความพร้อมและจุดเน้น โดยมีกรอบแกนกลางเป็นแนวทางที่ชัดเจน เพื่อตอบสนองนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ มีความพร้อมในการก้าวสู่สังคมคุณภาพ มีความรู้อย่างแท้จริง และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกๆระดับ เห็นผลคาดหวังที่ต้องการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่น และสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา

ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ จนกระทั่งถึงระดับสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกระดับ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง วางแผนดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติ ไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

(นางสุกัญญา ปัตเมฆ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย

๑. วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย “มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ที่ดีสำนึกในความเป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข”

๒. ปรัชญาของโรงเรียน คุณธรรม นำวิชา พัฒนาสุข

คุณธรรม หมายถึง คุณธรรมตามหลักพระพุทธศาสนา และตามหลักสากล ซึ่งต้องนำหน้าวิชาการและเป็นตัวกำหนดทิศทางการใช้ความรู้ มุ่งทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีศีลธรรมประจำใจ อีกทั้งสามารถลำดับค่านิยมได้อย่างถูกต้อง

นำวิชา หมายถึง การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม โดยจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอยู่ในระดับชั้นนำหรือเป็นเลิศในด้านวิชาการ ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และทักษะกระบวนการต่างๆ มีความสามารถในการจัดการทั้งในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ หน้าที่การงานและความสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มบุคคล

พัฒนาสุข หมายถึง ความสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาอบรมไปพัฒนาชีวิตทั้งร่างกาย และจิตใจในการดำเนินชีวิต ปฏิบัติหน้าที่การงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

๓. อัตลักษณ์ของโรงเรียน

เรียนดี กิจกรรมเด่น เน้นการมีส่วนร่วม

๔. เอกลักษณ์ของโรงเรียน

การเรียนดี มีทักษะอาชีพ

๕. พันธกิจ

๑. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานสากล มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย และรับผิดชอบต่อสังคม

๒. ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

๓. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานสากล สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

๕. จัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

๖. พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีระบบตามหลักธรรมาภิบาล

๗. พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๘. ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสร้างภาคีเครือข่าย เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา

๖. เป้าประสงค์

๑. ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานสากล มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม บนพื้นฐานความเป็นไทยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การดำรงชีวิต
๒. ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาศักยภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานสากล
๓. โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการตามมาตรฐานสากล ตอบสนองความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม
๔. โรงเรียนพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและนักเรียนใช้ในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ
๕. โรงเรียนมีการจัดกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน
๖. โรงเรียนมีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีระบบตามหลักธรรมาภิบาล
๗. โรงเรียนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
๘. ชุมชน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

๗. จุดเน้น

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑
๒. นักเรียนทุกคนมีทักษะการอ่าน การเขียนเชิงวิเคราะห์ สร้างสรรค์และใฝ่รู้ใฝ่เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
๓. นักเรียนเป็นผู้มีคุณลักษณะและทักษะของคนในศตวรรษที่ ๒๑ (ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา)
๔. นักเรียนทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รักความเป็นไทย และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. นักเรียนได้รับการพัฒนาเพิ่มศักยภาพในด้านภาษา คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี กีฬาและศิลปะ เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในระดับประเทศและต่างประเทศ
๖. หลักสูตรสถานศึกษาได้รับการพัฒนา และจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ จัดการวัดผลและประเมินผลที่มีคุณภาพ
๗. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ การวิจัย การสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน
๘. การบริหารและการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบตามหลักธรรมาภิบาล มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่เข้มแข็ง เพื่อยอมรับการประเมินคุณภาพภายนอก และส่งเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและแหล่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้
๙. สร้างภาคีเครือข่ายเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนและชุมชนกับทุกภาคส่วน

๘. ยุทธศาสตร์โรงเรียน

๑. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานสากล เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา
๓. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามมาตรฐานสากล
๔. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยหลักธรรมาภิบาล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม
๕. พัฒนาอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๙. วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ศิลปะเป็นการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านทักษะ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีความสุขในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาทั้งทางด้านศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดและทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน การให้ความสำคัญทางคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล คุณค่าทางทัศนศิลป์ คุณค่าทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์เพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของไทย นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีความสุข มีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองและมีการตัดสินใจ มีรับผิดชอบต่องานของตนเอง สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Characterization)

การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ประพุดดี มีความรู้ เป็นพลโลกที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล โดยได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อก่อให้เกิดแก่นักเรียนโรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

๑๑. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โรงเรียนมุ่งพัฒนานักเรียนให้เกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร

เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับ

หรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด

เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา

เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

๑๒. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย

๑๒.๑ โครงสร้างเวลาเรียน ระดับประถมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน : ชั่วโมง/ปี					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
● กลุ่มสาระการเรียนรู้/วิชาพื้นฐาน						
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
- วิทยาศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
- (วิทยาการคำนวณ) เทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
ศิลปะ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
การงานอาชีพ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ภาษาต่างประเทศ	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๘๐	๘๐	๘๐
รวมเวลาเรียน(พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐
● รายวิชาเพิ่มเติม						
ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ภาษาอังกฤษฟัง-พูด	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ภาษาไทยเสริม	๔๐	๔๐	๔๐	-	-	-
คณิตศาสตร์เสริม	-	-	-	๔๐	๔๐	๔๐
วิทยาศาสตร์เสริม	๔๐	๔๐	๔๐	-	-	-
ทักษะอาชีพ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
การป้องกันการทุจริต	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
รวมเวลาเรียน (รายวิชาเพิ่มเติม)	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
◇ กิจกรรมนักเรียน						
◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
◇ ชุมนุม	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(๑๐)	(๑๐)	(๑๐)	(๑๐)	(๑๐)	(๑๐)
รวมเวลาเรียน (กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	๑,๒๐๐ ชั่วโมง			๑,๑๖๐ ชั่วโมง		

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๒.๒ โครงสร้างเวลาเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน : ชั่วโมง/ปี		
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
	ม.๑	ม.๒	ม.๓
● กลุ่มสาระการเรียนรู้/วิชาพื้นฐาน			
ภาษาไทย	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
คณิตศาสตร์	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
- วิทยาศาสตร์	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
- วิทยาการคำนวณ	๒๐ (๐.๕ นก.)	๒๐ (๐.๕ นก.)	๒๐ (๐.๕ นก.)
- การออกแบบและเทคโนโลยี	๒๐ (๐.๕ นก.)	๒๐ (๐.๕ นก.)	๒๐ (๐.๕ นก.)
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม			
- สังคมศึกษา	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
- ประวัติศาสตร์	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
ศิลปะ	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
การงานอาชีพ	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
ภาษาต่างประเทศ	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
รวมเวลาเรียน(รายวิชาพื้นฐาน)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)
● รายวิชาเพิ่มเติม	(๑๒๐)	(๑๒๐)	(๑๒๐)
ภาษาอังกฤษเสริม	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
คณิตศาสตร์เสริม	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
วิทยาศาสตร์เสริม	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
ทักษะอาชีพ	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
การป้องกันการทุจริต	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
รวมเวลาเรียน (รายวิชาเพิ่มเติม)	๑๒๐ (๔ นก.)	๑๒๐ (๔ นก.)	๑๒๐ (๔ นก.)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๔๐	๔๐
◇ กิจกรรมนักเรียน			
◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๓๐	๓๐
◇ ชุมนุม	๔๐	๔๐	๔๐
◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(๑๐)	(๑๐)	(๑๐)
รวมเวลาเรียน (กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	๑,๒๐๐ ชั่วโมง		

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระเรียนรู้ศิลปะ

ระดับประถมศึกษา

ระดับชั้น	ปีการศึกษา				
	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา พื้นฐาน	นก.	ช.ม./สัปดาห์	ช.ม./ปี
ป.๑	ศ๑๑๑๐๑	ศิลปะ	๑	๑	๔๐
ป.๒	ศ๑๒๑๐๑	ศิลปะ	๑	๑	๔๐
ป.๓	ศ๑๓๑๐๑	ศิลปะ	๑	๑	๔๐
ป.๔	ศ๑๔๑๐๑	ศิลปะ	๒	๒	๘๐
ป.๕	ศ๑๕๑๐๑	ศิลปะ	๒	๒	๘๐
ป.๖	ศ๑๖๑๐๑	ศิลปะ	๒	๒	๘๐

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ระดับชั้น	ภาคเรียนที่ ๑				
	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา พื้นฐาน	นก.	ช.ม./สัปดาห์	ช.ม./ภาคเรียน
ม.๑	ศ๒๑๑๐๑	ศิลปะ	๒	๒	๔๐
ม.๒	ศ๒๒๑๐๑	ศิลปะ	๒	๒	๔๐
ม.๓	ศ๒๓๑๐๑	ศิลปะ	๒	๒	๔๐
ภาคเรียนที่ ๒					
ม.๑	ศ๒๑๑๐๒	ศิลปะ	๒	๒	๔๐
ม.๒	ศ๒๒๑๐๒	ศิลปะ	๒	๒	๔๐
ม.๓	ศ๒๓๑๐๒	ศิลปะ	๒	๒	๔๐

๑๓.๑ โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

รหัสวิชา	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๕๐)	(๒๑)
ท๑๑๑๐๑	ภาษาไทย ๒	๒๐๐	๕
ค๑๑๑๐๑	คณิตศาสตร์ ๒	๒๐๐	๕
ว๑๑๑๐๑	วิทยาศาสตร์ ๒	๔๐	๑
ว๑๑๑๐๒	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
ส๑๑๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๒	๘๐	๒
ส๑๑๑๐๒	ประวัติศาสตร์ ๒	๔๐	๑
พ๑๑๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา ๒	๔๐	๑
ศ๑๑๑๐๑	ศิลปะ ๒	๔๐	๑
ง๑๑๑๐๑	การงานอาชีพ ๒	๔๐	๑
อ๑๑๑๐๑	ภาษาอังกฤษ ๒	๑๒๐	๓
รายวิชาเพิ่มเติม		(๒๕๐)	(๖)
อ ๑๑๒๐๑	ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๒	๔๐	๑
อ๑๑๒๐๒	ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๒	๔๐	๑
ท๑๑๑๐๒	ภาษาไทยเสริม ๒	๔๐	๑
ว๑๑๒๐๑	วิทยาศาสตร์เสริม ๒	๔๐	๑
ง๑๑๒๐๑	ทักษะอาชีพ ๒	๔๐	๑
ส๑๑๒๐๑	การป้องกันการทุจริต ๒	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	(๓)
◇ กิจกรรมแนะแนว		๔๐	๑
◇ กิจกรรมนักเรียน			
◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี		๓๐	๑
◇ ชุมนุม		๔๐	๑
◇ กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์		(๑๐)	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		๑,๒๐๐ ชั่วโมง	๓๐

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๒ โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รหัสวิชา	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๕๐)	(๒๑)
ท๑๒๑๐๑	ภาษาไทย ๒	๒๐๐	๕
ค๑๒๑๐๑	คณิตศาสตร์ ๒	๒๐๐	๕
ว๑๒๑๐๑	วิทยาศาสตร์ ๒	๔๐	๑
ว๑๒๑๐๒	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
ส๑๒๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๒	๘๐	๒
ส๑๒๑๐๒	ประวัติศาสตร์ ๒	๔๐	๑
พ๑๒๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา ๒	๔๐	๑
ศ๑๒๑๐๑	ศิลปะ ๒	๔๐	๑
ง๑๒๑๐๑	การงานอาชีพ ๒	๔๐	๑
อ๑๒๑๐๑	ภาษาอังกฤษ ๒	๑๒๐	๓
รายวิชาเพิ่มเติม		(๒๕๐)	(๖)
อ๑๒๒๐๑	ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๒	๔๐	๑
อ๑๒๒๐๒	ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๒	๔๐	๑
ท๑๒๑๐๒	ภาษาไทยเสริม ๒	๔๐	๑
ว๑๒๒๐๑	วิทยาศาสตร์เสริม ๒	๔๐	๑
ง๑๒๒๐๑	ทักษะอาชีพ ๒	๔๐	๑
ส๑๒๒๐๑	การป้องกันการทุจริต ๒	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	(๓)
◇ กิจกรรมแนะแนว		๔๐	๑
◇ กิจกรรมนักเรียน			
◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี		๓๐	๑
◇ ชุมนุม		๔๐	๑
◇ กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์		(๑๐)	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		๑,๒๐๐ ชั่วโมง	๓๐

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๓ โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รหัสวิชา	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	(๒๑)
ท๑๓๑๐๑	ภาษาไทย ๓	๒๐๐	๕
ค๑๓๑๐๑	คณิตศาสตร์ ๓	๒๐๐	๕
ว๑๓๑๐๑	วิทยาศาสตร์ ๓	๔๐	๑
ว๑๓๑๐๒	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
ส๑๓๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๓	๘๐	๒
ส๑๓๑๐๒	ประวัติศาสตร์ ๓	๔๐	๑
พ๑๓๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา ๓	๔๐	๑
ศ๑๓๑๐๑	ศิลปะ ๓	๔๐	๑
ง๑๓๑๐๑	การงานอาชีพ ๓	๔๐	๑
อ๑๓๑๐๑	ภาษาอังกฤษ ๓	๑๒๐	๓
รายวิชาเพิ่มเติม		(๒๔๐)	(๒๔๐)
อ๑๓๒๐๑	ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๓	๔๐	๑
อ๑๓๒๐๒	ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๓	๔๐	๑
ท๑๓๑๐๒	ภาษาไทยเสริม ๓	๔๐	๑
ว๑๓๒๐๑	วิทยาศาสตร์เสริม ๓	๔๐	๑
ง๑๓๒๐๑	ทักษะอาชีพ ๓	๔๐	๑
ส๑๓๒๐๑	การป้องกันการทุจริต ๓	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)	(๑๒๐)
◇ กิจกรรมแนะแนว		๔๐	๑
◇ กิจกรรมนักเรียน			
◆ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี		๓๐	๑
◆ ชุมนุม		๔๐	๑
◇ กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์		(๑๐)	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		๑,๒๐๐ ชั่วโมง	๓๐

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๔ โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

รหัสวิชา	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๕๐)	(๒๑)
ท๑๔๑๐๑	ภาษาไทย ๔	๑๖๐	๔
ค๑๔๑๐๑	คณิตศาสตร์ ๔	๑๖๐	๔
ว๑๔๑๐๑	วิทยาศาสตร์ ๔	๘๐	๒
ว๑๔๑๐๒	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
ส๑๔๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๔	๘๐	๒
ส๑๔๑๐๒	ประวัติศาสตร์ ๔	๔๐	๑
พ๑๔๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา ๔	๘๐	๒
ศ๑๔๑๐๑	ศิลปะ ๔	๘๐	๒
ง๑๔๑๐๑	การงานอาชีพ ๔	๔๐	๑
อ๑๔๑๐๑	ภาษาอังกฤษ ๔	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		(๒๐๐)	(๕)
อ๑๔๒๐๑	ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๔	๔๐	๑
อ๑๔๒๐๒	ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๔	๔๐	๑
ค๑๔๒๐๑	คณิตศาสตร์เสริม ๔	๔๐	๑
ว๑๔๒๐๑	วิทยาศาสตร์เสริม ๔	๔๐	๑
ง๑๔๒๐๑	ทักษะอาชีพ ๔	๔๐	๑
ส๑๔๒๐๑	การป้องกันการทุจริต ๔	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		๑๒๐	(๓)
◇ กิจกรรมแนะแนว		๔๐	๑
◇ กิจกรรมนักเรียน			
◆ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี		๓๐	๑
◆ ชุมนุม		๔๐	๑
◇ กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์		(๑๐)	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		๑,๑๖๐ ชั่วโมง	๒๙.๐

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๕ โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

รหัสวิชา	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	(๒๑)
ท๑๕๑๐๑	ภาษาไทย ๕	๑๖๐	๔
ค๑๕๑๐๑	คณิตศาสตร์ ๕	๑๖๐	๔
ว๑๕๑๐๑	วิทยาศาสตร์ ๕	๘๐	๒
ว๑๕๑๐๒	วิทยาการคำนวณ	๔๐	๑
ส๑๕๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕	๘๐	๒
ส๑๕๑๐๒	ประวัติศาสตร์ ๕	๔๐	๑
พ๑๕๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา ๕	๘๐	๒
ศ๑๕๑๐๑	ศิลปะ ๕	๘๐	๒
ง๑๕๑๐๑	การงานอาชีพ ๕	๔๐	๑
อ๑๕๑๐๑	ภาษาอังกฤษ ๕	๘๐	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		(๒๐๐)	(๕)
อ๑๕๒๐๑	ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๕	๔๐	๑
อ๑๕๒๐๒	ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๕	๔๐	๑
ค๑๕๒๐๑	คณิตศาสตร์เสริม ๕	๔๐	๑
ว๑๕๒๐๑	วิทยาศาสตร์เสริม ๕	๔๐	๑
ง๑๕๒๐๑	ทักษะอาชีพ ๕	๔๐	๑
ส๑๕๒๐๑	การป้องกันการทุจริต ๕	๔๐	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		๑๒๐	๓
◇	กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๑
◇	กิจกรรมนักเรียน		
◆	กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๑
◆	ชุมนุม	๔๐	๑
◇	กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์	(๑๐)	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		๑,๑๖๐ ชั่วโมง	๒๙

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๖ โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)	(๒๑)
ท๑๖๑๐๑	ภาษาไทย ๖	๔	๔
ค๑๖๑๐๑	คณิตศาสตร์ ๖	๔	๔
ว๑๖๑๐๑	วิทยาศาสตร์ ๖	๒	๒
ว๑๖๑๐๒	วิทยาการคำนวณ	๑	๑
ส๑๖๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๖	๒	๒
ส๑๖๑๐๒	ประวัติศาสตร์ ๖	๑	๑
พ๑๖๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา ๖	๒	๒
ศ๑๖๑๐๑	ศิลปะ ๖	๒	๒
ง๑๖๑๐๑	การงานอาชีพ ๖	๑	๑
อ๑๖๑๐๑	ภาษาอังกฤษ ๖	๒	๒
รายวิชาเพิ่มเติม		(๒๐๐)	(๕)
อ๑๖๒๐๑	ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๖	๑	๑
อ๑๖๒๐๒	ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๖	๑	๑
ค๑๖๒๐๑	คณิตศาสตร์เสริม ๖	๑	๑
ว๑๖๒๐๑	วิทยาศาสตร์เสริม ๖	๑	๑
ง๑๖๒๐๑	ทักษะอาชีพ ๖	๑	๑
ส๑๖๒๐๑	การป้องกันการทุจริต ๖	๑	๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		๑๒๐	๓
◇ กิจกรรมแนะแนว		๔๐	๑
◇ กิจกรรมนักเรียน			
◆ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี		๓๐	๑
◆ ชุมนุม		๔๐	๑
◇ กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์		(๑๐)	-
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		๑,๑๖๐ ชั่วโมง	๒๙

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๗ โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๑	หน่วยกิต/ชม. /สัปดาห์	ภาคเรียนที่ ๒	หน่วยกิต/ชม. /สัปดาห์
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ /๔๔๐/๒๒	รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ /๔๔๐/๒๒
ท๒๑๑๐๑ ภาษาไทย ๑	๑.๕/๖๐/๓	ท๒๑๑๐๒ ภาษาไทย ๒	๑.๕/๖๐/๓
ค๒๑๑๐๑ คณิตศาสตร์พื้นฐาน ๑	๑.๕/๖๐/๓	ค๒๑๑๐๒ คณิตศาสตร์พื้นฐาน ๒	๑.๕/๖๐/๓
ว๒๑๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๑	๑.๕/๖๐/๓	ว๒๑๑๐๒ วิทยาศาสตร์ ๒	๑.๕/๖๐/๓
ว๒๑๒๐๑ วิทยาการคำนวณ	๐.๕/๒๐/๑	ว๒๑๒๐๒ การออกแบบและเทคโนโลยี	๐.๕/๒๐/๑
ส๒๑๑๐๑ สังคมศึกษา ๑	๑.๐/๔๐/๒	ส๒๑๑๐๓ สังคมศึกษา ๒	๑.๐/๔๐/๒
ส๒๑๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕/๒๐/๑	ส๒๑๑๐๔ ประวัติศาสตร์	๐.๕/๒๐/๑
พ๒๑๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๑	๑.๐/๔๐/๒	พ ๒๑๑๑๐๒ สุขศึกษาและพลศึกษา ๒	๑.๐/๔๐/๒
ศ๒๑๑๐๑ ศิลปะ ๑	๑.๐/๔๐/๒	ศ๒๑๑๐๒ ศิลปะ ๒	๑.๐/๔๐/๒
ง๒๑๑๐๑ การงานอาชีพ ๑	๑.๐/๔๐/๒	ง๒๑๑๐๒ การงานอาชีพ ๒	๑.๐/๔๐/๒
อ๒๑๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๑	๑.๕/๖๐/๓	อ๒๑๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๒	๑.๕/๖๐/๓
รายวิชาเพิ่มเติม	๒.๕ /๑๐๐/๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๒.๕ /๑๐๐/๕
อ๒๑๒๐๑ ภาษาอังกฤษเสริม	๐.๕/๒๐/๑	อ๒๑๒๐๒ ภาษาอังกฤษเสริม	๐.๕/๒๐/๑
ค๒๑๒๐๑ คณิตศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑	ค๒๑๒๐๒ คณิตศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑
ว๒๑๒๐๑ วิทยาศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑	ว๒๑๒๐๒ วิทยาศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑
ง๒๑๒๐๑ ทักษะอาชีพ	๐.๕/๒๐/๑	ง๒๑๒๐๒ ทักษะอาชีพ	๐.๕/๒๐/๑
ส๒๑๒๐๑ การป้องกันการทุจริต	๐.๕/๒๐/๑	ส๒๑๒๐๒ การป้องกันการทุจริต	๐.๕/๒๐/๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑.๕ /๖๐/๓	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑.๕ /๖๐/๓
◇ กิจกรรมแนะแนว	๒๐	◇ กิจกรรมแนะแนว	๒๐
◇ กิจกรรมนักเรียน		◇ กิจกรรมนักเรียน	
◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๑๕	◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๑๕
◇ ชุมนุม	๒๐	◇ ชุมนุม	๒๐
◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(๕)	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(๕)
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๒๐๐ ชม.		

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๘ โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑	หน่วยกิต/ชม. /สัปดาห์	ภาคเรียนที่ ๒	หน่วยกิต/ชม. /สัปดาห์
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ /๔๔๐/๒๒	รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ /๔๔๐/๒๒
ท๒๒๑๐๑ ภาษาไทย ๓	๑.๕/๖๐/๓	ท๒๑๑๐๒ ภาษาไทย ๔	๑.๕/๖๐/๓
ค๒๒๑๐๑ คณิตศาสตร์พื้นฐาน ๓	๑.๕/๖๐/๓	ค๒๑๑๐๒ คณิตศาสตร์พื้นฐาน ๔	๑.๕/๖๐/๓
ว๒๒๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๓	๑.๕/๖๐/๓	ว๒๑๑๐๒ วิทยาศาสตร์ ๔	๑.๕/๖๐/๓
ว๒๒๑๐๑ วิทยาการคำนวณ	๐.๕/๒๐/๑	ว๒๑๒๐๒ การออกแบบและเทคโนโลยี	๐.๕/๒๐/๑
ส๒๒๑๐๑ สังคมศึกษา ๓	๑.๐/๔๐/๒	ส๒๑๑๐๓ สังคมศึกษา ๔	๑.๐/๔๐/๒
ส๒๒๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕/๒๐/๑	ส๒๑๑๐๔ ประวัติศาสตร์	๐.๕/๒๐/๑
พ๒๒๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๓	๑.๐/๔๐/๒	พ ๒๑๑๐๒ สุขศึกษาและพลศึกษา ๔	๑.๐/๔๐/๒
ศ๒๒๑๐๑ ศิลปะ ๓	๑.๐/๔๐/๒	ศ๒๑๑๐๒ ศิลปะ ๔	๑.๐/๔๐/๒
ง๒๒๑๐๑ การงานอาชีพ ๓	๑.๐/๔๐/๒	ง๒๑๑๐๒ การงานอาชีพ ๔	๑.๐/๔๐/๒
อ๒๒๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๓	๑.๕/๖๐/๓	อ๒๑๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๔	๑.๕/๖๐/๓
รายวิชาเพิ่มเติม	๒.๕ /๑๐๐/๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๒.๕ /๑๐๐/๕
อ๒๒๒๐๑ ภาษาอังกฤษเสริม	๐.๕/๒๐/๑	อ๒๒๒๐๒ ภาษาอังกฤษเสริม	๐.๕/๒๐/๑
ค๒๒๒๐๑ คณิตศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑	ค๒๒๒๐๒ คณิตศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑
ว๒๒๒๐๑ วิทยาศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑	ว๒๒๒๐๒ วิทยาศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑
ง๒๒๒๐๑ ทักษะอาชีพ	๐.๕/๒๐/๑	ง๒๒๒๐๒ ทักษะอาชีพ	๐.๕/๒๐/๑
ส๒๒๒๐๑ การป้องกันการทุจริต	๐.๕/๒๐/๑	ส๒๒๒๐๒ การป้องกันการทุจริต	๐.๕/๒๐/๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑.๕ /๖๐/๓	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑.๕ /๖๐/๓
◇ กิจกรรมแนะแนว	๒๐	◇ กิจกรรมแนะแนว	๒๐
◇ กิจกรรมนักเรียน		◇ กิจกรรมนักเรียน	
◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๑๕	◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๑๕
◇ ชุมนุม	๒๐	◇ ชุมนุม	๒๐
◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(๕)	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(๕)
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๒๐๐ ชม.		

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๓.๙ โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๑	หน่วยกิต/ชม. /สัปดาห์	ภาคเรียนที่ ๒	หน่วยกิต/ชม. /สัปดาห์
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ /๔๔๐/๒๒	รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ /๔๔๐/๒๒
ท๒๓๑๐๑ ภาษาไทย ๕	๑.๕/๖๐/๓	ท๒๓๑๐๒ ภาษาไทย ๖	๑.๕/๖๐/๓
ค๒๓๑๐๑ คณิตศาสตร์พื้นฐาน ๕	๑.๕/๖๐/๓	ค๒๓๑๐๒ คณิตศาสตร์พื้นฐาน ๖	๑.๕/๖๐/๓
ว๒๓๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๕	๑.๕/๖๐/๓	ว๒๓๑๐๒ วิทยาศาสตร์ ๖	๑.๕/๖๐/๓
ว๒๓๑๐๑ วิทยาการคำนวณ	๐.๕/๒๐/๑	ว๒๓๑๐๒ การออกแบบและ เทคโนโลยี	๐.๕/๒๐/๑
ส๒๓๑๐๑ สังคมศึกษา ๕	๑.๐/๔๐/๒	ส๒๓๑๐๓ สังคมศึกษา ๖	๑.๐/๔๐/๒
ส๒๓๑๐๒ ประวัติศาสตร์	๐.๕/๒๐/๑	ส๒๓๑๐๔ ประวัติศาสตร์	๐.๕/๒๐/๑
พ๒๓๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๕	๑.๐/๔๐/๒	พ ๒๓๑๐๒ สุขศึกษาและพลศึกษา ๖	๑.๐/๔๐/๒
ศ๒๓๑๐๑ ศิลปะ ๕	๑.๐/๔๐/๒	ศ๒๓๑๐๒ ศิลปะ ๖	๑.๐/๔๐/๒
ง๒๓๑๐๑ การงานอาชีพ ๕	๑.๐/๔๐/๒	ง๒๓๑๐๒ การงานอาชีพ ๖	๑.๐/๔๐/๒
อ๒๓๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๕	๑.๕/๖๐/๓	อ๒๓๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๖	๑.๕/๖๐/๓
รายวิชาเพิ่มเติม	๒.๕ /๑๐๐/๕	รายวิชาเพิ่มเติม	๒.๕ /๑๐๐/๕
อ๒๓๒๐๑ ภาษาอังกฤษเสริม	๐.๕/๒๐/๑	อ๒๓๒๐๒ ภาษาอังกฤษเสริม	๐.๕/๒๐/๑
ค๒๓๒๐๑ คณิตศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑	ค๒๓๒๐๒ คณิตศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑
ว๒๓๒๐๑ วิทยาศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑	ว๒๓๒๐๒ วิทยาศาสตร์เสริม	๐.๕/๒๐/๑
ง๒๓๒๐๑ ทักษะอาชีพ	๐.๕/๒๐/๑	ง๒๓๒๐๒ ทักษะอาชีพ	๐.๕/๒๐/๑
ส๒๓๒๐๑ การป้องกันการทุจริต	๐.๕/๒๐/๑	ส๒๓๒๐๒ การป้องกันการทุจริต	๐.๕/๒๐/๑
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑.๕ /๖๐/๓	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑.๕ /๖๐/๓
◇ กิจกรรมแนะแนว	๒๐	◇ กิจกรรมแนะแนว	๒๐
◇ กิจกรรมนักเรียน		◇ กิจกรรมนักเรียน	
◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๑๕	◇ กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	๑๕
◇ ชุมนุม	๒๐	◇ ชุมนุม	๒๐
◇ กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณะประโยชน์	(๕)	◇ กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณะประโยชน์	(๕)
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๒๐๐ ชม.		

* ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ ผนวกในกิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี

๑๔. ทำไมต้องเรียนศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

๑๕. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- ❖ รู้และเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง รูปทรง และจำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ มีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างงานวาดภาพระบายสี โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว ภาพปะติด และงานปั้น งานโครงสร้างเคลื่อนไหวอย่างง่าย ๆ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจากเรื่องราว เหตุการณ์ ชีวิตจริง สร้างงานทัศนศิลป์ตามที่ตนชื่นชอบ สามารถแสดงเหตุผลและวิธีการในการปรับปรุงงานของตนเอง

- ❖ รู้และเข้าใจความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ตลอดจนการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

- ❖ รู้และเข้าใจแหล่งกำเนิดเสียง คุณสมบัติของเสียง บทบาทหน้าที่ ความหมาย ความสำคัญของบทเพลงใกล้ตัวที่ได้ยิน สามารถท่องบทกลอน ร้องเพลง เคาะจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับบทเพลง อ่าน เขียน และใช้สัญลักษณ์แทนเสียงและเคาะจังหวะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรี เสียงขับร้องของตนเอง มีส่วนร่วมกับกิจกรรมดนตรีในชีวิตประจำวัน

- ❖ รู้และเข้าใจเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น มีความชื่นชอบ เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

- ❖ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ สามารถแสดงท่าทางประกอบจังหวะเพลง ตามรูปแบบนาฏศิลป์ มีมารยาทในการชมการแสดง รู้หน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม รู้ประโยชน์ ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย

- ❖ รู้และเข้าใจการละเล่นของเด็กไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น ชื่นชอบและภาคภูมิใจ ในการละเล่นพื้นบ้าน สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการละเล่นพื้นบ้านกับการดำรงชีวิตของคนไทย บอกลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทยตลอดจนความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

❖ รู้และเข้าใจการใช้ทัศนธาตุ รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี แสงเงา มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก สามารถใช้หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล น้ำหนัก แสงเงา ตลอดจนการใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสมในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ ๓ มิติ เช่น งานสื่อผสม งานวาดภาพระบายสี งานปั้น งานพิมพ์ภาพ รวมทั้งสามารถสร้างแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดจินตนาการเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เข้าใจปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ หลักการลด และเพิ่มในงานปั้น การสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตน รู้วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ตลอดจนรู้และเข้าใจคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม

❖ รู้และเข้าใจบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธา ในศาสนา และวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

❖ รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่ รู้ถึงการเคลื่อนที่ขึ้น ลง ของทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลง ประโยค และอารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ร้อง และบรรเลงเครื่องดนตรี ด้นสดอย่างง่าย ใช้และเก็บรักษา เครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี อ่าน เขียนโน้ตไทยและสากลในรูปแบบต่าง ๆ รู้ลักษณะของผู้ที่จะเล่นดนตรีได้ดี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกของบทเพลงที่ฟัง สามารถใช้ดนตรีประกอบกิจกรรมทางนาฏศิลป์และ การเล่าเรื่อง

❖ รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมต่าง ๆ เรื่องราวดนตรีในประวัติศาสตร์ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรี รู้คุณค่าดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน เห็นความสำคัญในการอนุรักษ์

❖ รู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐานสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่าย ๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงง่าย ๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง และบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์

❖ รู้และเข้าใจความสัมพันธ์และประโยชน์ของนาฏศิลป์และการละคร สามารถเปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น และสิ่งที่การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณี เห็นคุณค่าการรักษา และสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

❖ รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์ รูปแบบเนื้อหา และประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์ โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิก ในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกันกับงานทัศนศิลป์

❖ รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่นแต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่างๆ

❖ รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึกของบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิค ร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่าน เขียนโน้ตในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมาย แปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลที่มีต่อบุคคลและสังคม

❖ รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

❖ รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

❖ รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน

๑๖. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ศิลปะ

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์
คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน
ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี
ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่
เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า
นาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิต
ประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

๑๗. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑๗.๑ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิต
ประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อภิปรายเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะและ ขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น	รูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
๒. บอกความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมรอบตัว	ความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น รู้สึกประทับใจกับความงามของบริเวณรอบ อาคารเรียน หรือรู้สึกถึงความไม่เป็นระเบียบของ สภาพภายในห้องเรียน
๓. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์	● การใช้วัสดุอุปกรณ์ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ลีนโซ พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำ ดินสอสี สร้าง งานทัศนศิลป์
๔. สร้างงานทัศนศิลป์โดยการทดลองใช้สี ด้วยเทคนิคง่าย ๆ	● การทดลองสีด้วยการใช้สีน้ำ สีโปสเตอร์ สี เทียนและสีจากธรรมชาติที่ได้ในท้องถิ่น
๕. วาดภาพระบายสีภาพธรรมชาติ ตาม ความรู้สึกของตนเอง	● การวาดภาพระบายสีตามความรู้สึกของตนเอง

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน
ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน	● งานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. รู้ว่าสิ่งต่าง ๆ สามารถก่อให้เกิดเสียงที่แตกต่างกัน	● การกำเนิดของเสียง - เสียงจากธรรมชาติ - แหล่งกำเนิดของเสียง - สีสั่นของเสียง
๒. บอกลักษณะของเสียงดัง-เบา และความช้า-เร็วของจังหวะ	● ระดับเสียงดัง-เบา (Dynamic) ● อัตราความเร็วของจังหวะTempo
๓. ท่องบทกลอน ร้องเพลงง่าย ๆ	● การอ่านบทกลอนประกอบจังหวะ ● การร้องเพลงประกอบจังหวะ
๔. มีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนาน	● กิจกรรมดนตรี - การร้องเพลง - การเคาะจังหวะ - การเคลื่อนไหวประกอบบทเพลงตามความดัง- เบาของบทเพลงตามความช้าเร็วของจังหวะ
๕. บอกความเกี่ยวข้องของเพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	● เพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - เพลงกล่อมเด็ก - บทเพลงประกอบการละเล่น - เพลงสำคัญ (เพลงชาติไทย เพลงสรรเสริญพระบารมี)

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เล่าถึงเพลงในท้องถิ่น	● ที่มาของบทเพลงในท้องถิ่น
๒. ระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่น	● ความน่าสนใจของบทเพลงในท้องถิ่น

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เลียนแบบการเคลื่อนไหว	● การเคลื่อนไหวลักษณะต่าง ๆ - การเลียนแบบธรรมชาติ - การเลียนแบบคน สัตว์ สิ่งของ
๒. แสดงท่าทางง่าย ๆ เพื่อสื่อความหมาย แทนคำพูด	● การใช้ภาษาท่า และการประดิษฐ์ท่าประกอบเพลง ● การแสดงประกอบเพลงที่เกี่ยวกับธรรมชาติ สัตว์
๓. บอกสิ่งที่ตนเองชอบ จากการดูหรือร่วมการแสดง	● การเป็นผู้ชมที่ดี

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุ และเล่นการละเล่นของเด็กไทย	● การละเล่นของเด็กไทย - วิธีการเล่น - กติกา
๒. บอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดงนาฏศิลป์	● การแสดงนาฏศิลป์

๑๗.๒ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายรูปร่าง รูปทรงที่พบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	● รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น รูปกลม รี สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม และกระบอก
๒. ระบุทัศนธาตุที่อยู่ในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง และรูปทรง	● เส้น สี รูปร่าง รูปทรงในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ประเภทต่างๆ เช่น งานวาด งานปั้น และงานพิมพ์ภาพ
๓. สร้างงานทัศนศิลป์ต่างๆ โดยใช้ทัศนธาตุที่เน้นเส้น รูปร่าง	● เส้น รูปร่างในงานทัศนศิลป์ประเภทต่างๆ เช่น งานวาด งานปั้น และงานพิมพ์ภาพ
๔. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ	● การใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ
๕. สร้างภาพปะติดโดยการตัดหรือฉีกกระดาษ	● ภาพปะติดจากกระดาษ
๖. วาดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของตนเองและเพื่อนบ้าน	● การวาดภาพถ่ายทอดเรื่องราว
๗. เลือกงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึงสิ่งที่มองเห็น รวมถึงเนื้อหาเรื่องราว	● เนื้อหาเรื่องราวในงานทัศนศิลป์
๘. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เป็นรูปแบบงาน โครงสร้างเคลื่อนไหว	● งานโครงสร้างเคลื่อนไหว

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน	● ความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน
๒. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ประเภทต่างๆ ในท้องถิ่นโดยเน้นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้	● งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี
ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. จำแนกแหล่งกำเนิด ของเสียงที่ได้ยิน	● สีสนของเสียงเครื่องดนตรี ● สีสนของเสียงมนุษย์
๒. จำแนกคุณสมบัติของเสียง สูง- ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี	●การฝึกโสตประสาท การจำแนกเสียง สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น
๓. เคะจังหวะหรือเคลื่อนไหวร่างกาย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลง	●การเคลื่อนไหวประกอบเนื้อหาในบทเพลง ●การเล่นเครื่องดนตรีประกอบเพลง
๔. ร้องเพลงง่าย ๆ ที่เหมาะสมกับวัย	●การขับร้อง
๕. บอกความหมายและความสำคัญของเพลงที่ได้ยิน	● ความหมายและความสำคัญของเพลงที่ได้ยิน -เพลงปลุกใจ -เพลงสอนใจ

มาตรฐาน ศ ๒.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี
ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น โดยใช้ค่าง่าย ๆ	●บทเพลงในท้องถิ่น - ลักษณะของเสียงร้องในบทเพลงลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ใช้ ในบทเพลง
๒.แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่น	●กิจกรรมดนตรีในโอกาสพิเศษดนตรีกับโอกาสสำคัญ ในโรงเรียนดนตรีกับวันสำคัญของชาติ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.เคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่	●การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ - การนั่ง - การยืน - การเดิน
๒.แสดงการเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ของตนเองอย่างอิสระ	●การประดิษฐ์ท่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ●เพลงที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
๓.แสดงท่าทาง เพื่อสื่อความหมาย แทนคำพูด	●หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์การฝึกภาษาท่าสื่อความหมายแทนอาการปฏิกิริยาการฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนลำตัว
๔.แสดงท่าทางประกอบจังหวะ อย่างสร้างสรรค์	●การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ
๕.ระบุมารยาทในการชมการแสดง	●มารยาทในการชมการแสดง การเข้าชมหรือมีส่วนร่วม

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.ระบุและเล่นการละเล่นพื้นบ้าน	●การละเล่นพื้นบ้าน - วิธีการเล่น - กติกา
๒.เชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการเล่นพื้นบ้านกับสิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคนไทย	●ที่มาของการละเล่นพื้นบ้าน
๓.ระบุสิ่งที่ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการเล่นพื้นบ้าน	●การละเล่นพื้นบ้าน

๑๗.๓ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์
คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิต
ประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยาย รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	● รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์
๒. ระบุ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างผลงาน เมื่อชมงานทัศนศิลป์	● วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ประเภท งานวาด งานปั้น งานพิมพ์ภาพ
๓. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว	● เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
๔. วาดภาพ ระบายสีสิ่งของรอบตัว	● การวาดภาพระบายสี สิ่งของรอบตัว ด้วยสีเทียน ดินสอสี และสีโปสเตอร์
๕. มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ สร้างสรรค์งานปั้น	● การใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานปั้น
๖. วาดภาพถ่ายทอดความคิดความรู้สึกจาก เหตุการณ์ชีวิตจริง โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว	● การใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว วาดภาพถ่ายทอดความคิดความรู้สึก
๗. บรรยายเหตุผลและวิธีการในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ โดยเน้นถึงเทคนิคและวัสดุ อุปกรณ์	● วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิควิธีการในการสร้างงาน ทัศนศิลป์
๘. ระบุสิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควรปรับปรุงในงาน ทัศนศิลป์ของตนเอง	● การแสดงความคิดเห็นในงานทัศนศิลป์ของ ตนเอง
๙. ระบุ และจัดกลุ่มของภาพตามทัศนธาตุที่เน้น ในงานทัศนศิลป์นั้น ๆ	● การจัดกลุ่มของภาพตามทัศนธาตุ
๑๐. บรรยายลักษณะรูปร่าง รูปทรง ในงานการออกแบบสิ่งต่างๆ ที่มีในบ้านและ โรงเรียน	● รูปร่าง รูปทรง ในงานออกแบบ

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เล่าถึงที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
๒. อธิบายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ สร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก
ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.ระบุรูปร่างลักษณะของเครื่องดนตรีที่ เห็นและได้ยินในชีวิตประจำวัน	- รูปร่างลักษณะของเครื่องดนตรี - เสียงของเครื่องดนตรี
๒.ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ	- สัญลักษณ์แทนคุณสมบัติของเสียง (สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น) - สัญลักษณ์แทนรูปแบบจังหวะ
๓. บอกบทบาทหน้าที่ของเพลงที่ได้ยิน	- บทบาทหน้าที่ของบทเพลงสำคัญ - เพลงชาติ - เพลงสรรเสริญพระบารมี - เพลงประจำโรงเรียน
๔.ขับร้องและบรรเลงดนตรีง่ายๆ	- การขับร้องเดี่ยวและหมู่ - การบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบเพลง
๕.เคลื่อนไหวท่าทางสอดคล้องกับอารมณ์ ของเพลงที่ฟัง	การเคลื่อนไหวตามอารมณ์ของบทเพลง
๖.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่น	- การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงร้องและเสียงดนตรี - คุณภาพเสียงร้อง - คุณภาพเสียงดนตรี

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๗.นำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือโอกาสต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	●การใช้ดนตรีในโอกาสพิเศษ - ดนตรีในงานรื่นเริง - ดนตรีในการฉลองวันสำคัญของชาติ

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.ระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น	●เอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น - ลักษณะเสียงร้องของดนตรีในท้องถิ่น - ภาษาและเนื้อหาในบทร้องของดนตรีในท้องถิ่น - เครื่องดนตรีและวงดนตรีในท้องถิ่น
๒.ระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	●ดนตรีกับการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น - ดนตรีในชีวิตประจำวัน - ดนตรีในวาระสำคัญ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ในสถานการณ์สั้นๆ	● การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ - รำวงมาตรฐาน - เพลงพระราชนิพนธ์ - สถานการณ์สั้น ๆ - สถานการณ์ที่กำหนดให้
๒.แสดงท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์	● หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ - การฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๓.เปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม	● หลักในการชมการแสดง - ผู้แสดง
๔.มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย	- ผู้ชม - การมีส่วนร่วม
๕.บอกประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน	● การบูรณาการนาฏศิลป์กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.เล่าการแสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในท้องถิ่น	● การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านหรือท้องถิ่นของตน
๒.ระบุสิ่งที่เป็นลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์	● การแสดงนาฏศิลป์ - ลักษณะเอกลักษณ์
๓.อธิบายความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์	● ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์สิ่งที่เคารพ

๑๗.๔ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เปรียบเทียบรูปลักษณะของรูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	● รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
๒. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์	● อิทธิพลของสี วรรณะอุ่น และวรรณะเย็น
๓. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	● เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
๔. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	● การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานพิมพ์ภาพ
๕. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี	● การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี
๖. บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้น เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพ	● การจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงา ในการวาดภาพ
๗. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่นและสี วรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	● การใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น วาดภาพถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ
๘. เปรียบเทียบความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอด ผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น	● ความเหมือนและความแตกต่างในงาน ทัศนศิลป์ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงาน ทัศนศิลป์
๙. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	● การเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ใน เหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรม ในท้องถิ่น	● งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น
๒. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ	● งานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก
ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกประโยคเพลงอย่างง่าย	● โครงสร้างของบทเพลง - ความหมายของ - ประโยคเพลง - การแบ่งประโยคเพลง
๒. จำแนกประเภทของเครื่องดนตรีที่ใช้ ใน เพลงที่ฟัง	● ประเภทของเครื่องดนตรี ● เสียงของเครื่องดนตรี - แต่ละประเภท
๓. ระบุทิศทางการเคลื่อนที่ ขึ้น – ลง ง่ายๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะ และความเร็ว ของจังหวะในเพลง ที่ฟัง อ่าน เขียน โน้ต ดนตรีไทยและสากล	● การเคลื่อนที่ขึ้น – ลง ของทำนอง ● รูปแบบจังหวะของทำนอง - จังหวะ ● รูปแบบจังหวะ ● ความช้า – เร็วของจังหวะ
๔. อ่านเขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล	● เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี - กุญแจประจำหลัก - บรรทัดห้าเส้น - โน้ตและเครื่องหมายหยุด - เส้นกันห้อง ● โครงสร้างโน้ตเพลงไทย - การแบ่งห้อง - การแบ่งจังหวะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๕. ร้องเพลงโดยใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง	● การขับร้องเพลง ในบันไดเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง
๖. ใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย	● การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี ของตน ● ความหมายของเนื้อหาในบทเพลง
๗. ระบุว่าดนตรีสามารถใช้ในการสื่อเรื่องราว	

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทย ที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น	● ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตกับผลงานดนตรี - เนื้อหาเรื่องราวในบทเพลงกับวิถีชีวิต - โอกาสในการบรรเลงดนตรี
๒. ระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	● การอนุรักษ์วัฒนธรรมทางดนตรี - ความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์แนวทางในการอนุรักษ์

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์และการละครที่ใช้สื่อความหมายและอารมณ์	● หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่า - การฝึกนาฏยศัพท์
๒. ใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครง่ายๆ ในการถ่ายทอดเรื่องราว	● การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ประกอบเพลงปลุกใจและเพลงพระราชนิพนธ์ ● การประดิษฐ์ท่าทางหรือท่ารำประกอบจังหวะพื้นเมือง
๓. แสดงการเคลื่อนไหว ในจังหวะต่างๆ ตามความคิดของตน	● การใช้ศัพท์ทางการละครในการถ่ายทอดเรื่องราว
๔. แสดงนาฏศิลป์ เป็น คู่ และหมู่	● การแสดงนาฏศิลป์ ประเภทคู่และหมู่ - รำวงมาตรฐาน - ระบำ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๕.เล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการแสดง โดยเน้นจุดสำคัญของเรื่องและลักษณะเด่นของตัวละคร	● การเล่าเรื่อง - จุดสำคัญ - ลักษณะเด่นของตัวละคร

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.อธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ หรือชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ	● ความเป็นมาของนาฏศิลป์
๒.เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น	● ที่มาของ ชุดการแสดง
๓.อธิบายความสำคัญของการแสดงความเคารพในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์	● การชมการแสดง - นาฏศิลป์ - การแสดงของท้องถิ่น
๔.ระบุเหตุผลที่ควรรักษา และสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์	● ความเป็นมาของนาฏศิลป์ - การทำความเคารพก่อนเรียนและก่อนแสดง ● ความเป็นมาของนาฏศิลป์ - คุณค่า

๑๗.๕ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

สาระที่ ๑ ทศศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์
คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิต
ประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่งของสิ่ง ต่างๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์	● จังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์
๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงาน ทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และ วิธีการที่ต่างกัน	● ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์
๓. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	● แสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี
๔. สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมัน หรือดิน เหนียว โดยเน้นการถ่ายทอดจินตนาการ	● การสร้างงานปั้นเพื่อถ่ายทอดจินตนาการด้วย การใช้ดินน้ำมันหรือดินเหนียว
๕. สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้น การจัด วางตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ในภาพ	● การจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ
๖. ระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของ ตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	● การจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อ ความหมาย ในงานทัศนศิลป์
๗. บรรยายประโยชน์และคุณค่าของงาน ทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม	● ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบ ของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือ นิทรรศการศิลปะ	● ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์
๒. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อน วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น	● งานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาในท้องถิ่น

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์ ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก
ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุองค์ประกอบดนตรีในเพลง ที่ใช้ในการสื่อ อารมณ์	● การสื่ออารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบ ดนตรี - จังหวะกับอารมณ์ของบทเพลง - ทำนองกับอารมณ์ของบทเพลง
๒. จำแนกลักษณะ ของเสียงขับร้องและเครื่อง ดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่างๆ	● ลักษณะของเสียงนักร้องกลุ่มต่างๆ ● ลักษณะเสียงของวงดนตรีประเภทต่างๆ
๓. อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล ๕ ระดับ เสียง	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ดนตรี - บันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale - โน้ตเพลงในบันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale
๔. ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะ และทำนอง	● การบรรเลงเครื่องประกอบจังหวะ ● การบรรเลงทำนองด้วยเครื่องดนตรี
๕. ร้องเพลงไทยหรือเพลงสากลหรือเพลงไทย สากลที่เหมาะสมกับวัย	● การร้องเพลงไทยในอัตราจังหวะสองชั้น ● การร้องเพลงสากล หรือไทยสากล ● การร้องเพลงประสานเสียงแบบ Canon Round

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๖. ด้นสดง่ายๆ โดยใช้ประโยคเพลง	● การสร้างสรรค์ประโยคเพลงถาม-ตอบ
๗. ใช้ดนตรีร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการ	● การบรรเลงดนตรีประกอบกิจกรรมนาฏศิลป์ ● การสร้างสรรค์เสียงประกอบการเล่าเรื่อง

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่างๆ	● ดนตรีกับงานประเพณี - บทเพลงในงานประเพณีในท้องถิ่น - บทบาทของดนตรีในแต่ละประเพณี
๒. อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	● คุณค่าของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรม - คุณค่าทางสังคม - คุณค่าทางประวัติศาสตร์

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ : เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายองค์ประกอบนาฏศิลป์	● องค์ประกอบของนาฏศิลป์ - จังหวะ ทำนอง คำร้อง - ภาษาท่านาฏยศัพท์ - อุปกรณ์
๒. แสดงท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิดของตน	● การประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลงหรือท่าทางประกอบเรื่องราว
๓. แสดงนาฏศิลป์ โดยเน้นการใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ในการสื่อความหมายและการแสดงออก	● การแสดงนาฏศิลป์ - ระเบียบ - ฟ้อน - รำวงมาตรฐาน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔. มีส่วนร่วมในกลุ่มกับการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้นๆ	- องค์ประกอบของละคร - การเลือกและเขียนเค้าโครงเรื่อง - บทละครสั้นๆ
๕.เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่างๆ	- ที่มาของการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่างๆ - หลักการชมการแสดง
๖.บอกประโยชน์ที่ได้รับจากการชมการแสดง	การถ่ายทอดความรู้สึกและคุณค่าของการแสดง

มาตรฐาน ศ ๓.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.เปรียบเทียบการแสดงประเภทต่างๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น	- การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ - การแสดงพื้นบ้าน
๒.ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณี	- การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ -การแสดงพื้นบ้าน

๑๗.๖ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระที่ ๑ ทศศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์	● วงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม
๒. อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วนความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	● หลักการจัดขนาด สัดส่วนความสมดุลในงานทัศนศิลป์
๓. สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงาและน้ำหนัก	● งานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ
๔. สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่มและลด	● การใช้หลักการเพิ่มและลดในการสร้างสรรค์งานปั้น
๕. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการ ของรูปและพื้นที่ว่าง	● รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
๖. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาดสัดส่วน และความสมดุล	● การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล
๗. สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ	● การสร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ

มาตรฐาน ศ ๑.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนชีวิตและสังคม	● บทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิต และสังคม
๒. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	● อิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๓. ระบุ และบรรยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ของบุคคล	● อิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผล ต่อการสร้างงานทัศนศิลป์

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายเพลงที่ฟัง โดยอาศัยองค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต	● องค์ประกอบดนตรีและศัพท์สังคีต
๒. จำแนกประเภทและบทบาทหน้าที่เครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ	● เครื่องดนตรีไทยแต่ละภาค ● บทบาทและหน้าที่ของเครื่องดนตรี ● ประเภทของเครื่องดนตรีสากล
๓. อ่าน เขียนโน้ตไทย และโน้ตสากลทำนองง่ายๆ	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี ● โน้ตบทเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น ● โน้ตบทเพลงสากลโน้ตบันไดเสียง C Major
๔. ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลง ด้นสด ที่มีจังหวะและทำนองง่ายๆ	● การร้องเพลงประกอบดนตรี ● การสร้างสรรค์รูปแบบจังหวะและทำนองด้วยเครื่องดนตรี
๕. บรรยายความรู้สึกที่มีต่อดนตรี	● การบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นที่มีต่อบทเพลง
๖. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทำนอง จังหวะ การประสานเสียง และคุณภาพเสียงของเพลงที่ฟัง	

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทย ในประวัติศาสตร์	● ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ - ดนตรีในเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์-- - ดนตรีในยุคสมัยต่างๆ - อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อดนตรี
๒. จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน	
๓. อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น	

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระชั้นชมและประยุกต์ชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงโดยเน้นการถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์	● บทบาทและหน้าที่ในงานนาฏศิลป์และการละคร
๒. ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงอย่างง่าย	● การออกแบบสร้างสรรค์ - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์ ฉากประกอบการแสดง
๓. แสดงนาฏศิลป์และละครง่ายๆ	การแสดงนาฏศิลป์และการแสดงละคร - รำวงมาตรฐาน - ระบำ - ฟ้อน - ละครสร้างสรรค์
๔. บรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์	● บทบาทและหน้าที่ในงานนาฏศิลป์และการละคร
๕. แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง	● หลักการชมการแสดง - การวิเคราะห์ ความรู้สึกชื่นชม
๖. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบ ในชีวิตประจำวัน	● องค์ประกอบทางนาฏศิลป์และการละคร

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อธิบายสิ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์และละคร	● ความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญ ของนาฏศิลป์และละคร - บุคคลสำคัญ - คุณค่า
๒. ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร	● การแสดงนาฏศิลป์และละคร ในวันสำคัญของโรงเรียน

๑๗.๗ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์
คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิต
ประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	● ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อม
๒. ระบุ และบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพความกลมกลืน และความสมดุล	● ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุล
๓. วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะไกลใกล้ เป็น ๓ มิติ	● หลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพ
๔. รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติโดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน	● เอกภาพความกลมกลืนของเรื่องราวในงานปั้นหรืองานสื่อผสม
๕. ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่นๆ ในการนำเสนอความคิดและข้อมูล	● การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก
๖. ประเมินงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	● การประเมินงานทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเอง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน	● ลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น
๒. ระบุ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่างๆ ในประเทศไทย	● งานทัศนศิลป์ภาคต่างๆ ในประเทศไทย
๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทยและสากล	● ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี -โน้ตเพลงไทย อัตราร้อยสองชั้น -โน้ตสากล ในกุญแจซอลและฟาในบันไดเสียง C Major
๒. เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	● เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมที่ต่าง ๆ -วิธีการขับร้อง -เครื่องดนตรีที่ใช้
๓. ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ	● การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง -บทเพลงพื้นบ้าน -บทเพลงไทยเดิม -บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว -บทเพลงรูปแบบ ABA -บทเพลงประกอบการเต้นรำ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔. จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ	- วงดนตรีพื้นเมือง - วงดนตรีไทย - วงดนตรีสากล
๕. แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน	● การถ่ายทอดอารมณ์จากบทเพลง - จังหวะกับอารมณ์เพลง - ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์เพลง
๖. เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท	
๗. นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าสนใจ	● การนำเสนอบทเพลงที่ตนสนใจ
๘. ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง	● การประเมินคุณภาพของบทเพลง - คุณภาพด้านเนื้อหา - คุณภาพด้านเสียง - คุณภาพด้านองค์ประกอบดนตรี
๙. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	● การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีสังคมไทย	● บทบาทและอิทธิพลของดนตรี - บทบาทดนตรีในสังคม - อิทธิพลของดนตรีในสังคม
๒. ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	● องค์ประกอบดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ : เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ พากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	- การปฏิบัติตัวของนักแสดงและผู้ชม - ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ - การพัฒนารูปแบบการแสดง - อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม
๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	- นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง - ภาษาท่า และการตีบท - ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ - ระเบียบแต่เดิม - รวบรวมมาตรฐาน
๓. แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบต่างๆ	● รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน - นาฏศิลป์นานาชาติ
๔. ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง	● บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆในการจัดการแสดง ● การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน
๕. ใช้เกณฑ์ต่างๆที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชมโดยเน้นเรื่องการใช้เสียง การแสดงท่า และการเคลื่อนไหว	● หลักในการชมการแสดง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	● ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน
2. บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย	● ประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

๑๗.๘ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบ และแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	รูปแบบของทัศนธาตุและแนวคิดในงานทัศนศิลป์
๒. บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
๓. วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่างๆ	เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย
๔. สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์	การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์
๕. นำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน	- การพัฒนางานทัศนศิลป์ - การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์
๖. วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร	การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร
๗. บรรยายวิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจและนำเสนอตัวอย่างประกอบ	งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา

มาตรฐาน ศ ๑.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน	วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๒. บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน	งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
๓. เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	การออกแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจแลแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	องค์ประกอบของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรมต่างๆ
๒. อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	- เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - โน้ตจากเพลงไทยอัตราจังหวะสองชั้น - โน้ตสากล(เครื่องหมายแปลงเสียง)
๓. ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี	- เทคนิคในการแสดงออกในการ - จินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลง - การถ่ายทอดเรื่องราวในบทเพลง
๔. ร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง	- เทคนิคการร้องและการบรรเลงดนตรี - การร้องและบรรเลงเดี่ยว - การร้องและบรรเลงเป็นวง
๕. บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	การบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง
๖. ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	- การประเมินความสามารถทางดนตรี - ความถูกต้องในการบรรเลง - ความแม่นยำในการอ่านเครื่องหมายและสัญลักษณ์ - การควบคุมคุณภาพเสียงในการร้องและบรรเลง
๗. ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง	- อาชีพทางดนตรี - บทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง

มาตรฐาน ศ ๒.๒ :เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีสังคมไทย	● บทบาทและอิทธิพลของดนตรี - บทบาทดนตรีในสังคม - อิทธิพลของดนตรีในสังคม
๒. ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	● องค์ประกอบดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ : เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่นๆกับการแสดง	● ศิลปะแขนงอื่นๆกับการแสดง - แสง สี เสียง - ฉาก - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์
๒. สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	● หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
๓. วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม	● หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง
๔. เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง	● วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ และการละคร - ร่างมาตรฐาน
๕. เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ	● ความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์หรือการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ	● นาฏศิลป์พื้นเมือง - ความหมาย - ที่มา - วัฒนธรรม - ลักษณะเฉพาะ
๒. ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	● รูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นเมือง - ละครไทย - ละครพื้นบ้าน
๓. อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร	● การละครสมัยต่างๆ

๑๗.๙ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ	● ทัศนธาตุ หลักการออกแบบในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์
๒. ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	● เทคนิควิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์
๓. วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	● วิธีการใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์
๔. มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ ประเภท	● การสร้างงานทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล
๕. ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์หรือกราฟิกอื่นๆ ในการนำเสนอความคิดและข้อมูล	● การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก
๖. ประเมินงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	● การประเมินงานทัศนศิลป์
๕. มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่างๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ	● การใช้หลักการออกแบบในการสร้างงาน สื่อมผสม
๖. สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ	● การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ และจินตนาการ
๗. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ	● การประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบสร้างงานทัศนศิลป์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๘. วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	● การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์
๙. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	● การใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย สร้างงานทัศนศิลป์เพื่อสื่อความหมาย
๑๐. ระบุนาซีพที่เกี่วข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้นๆ	● การประกอบอาชีพทางทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	● งานทัศนศิลป์กับการสะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม
๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล	● ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ : เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. เปรียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	● การเปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะ -การใช้องค์ประกอบในการสร้างสรรค์งานดนตรีและงานศิลปะแขนงอื่น -เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีและงานศิลปะแขนงอื่น
๒. ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	● เทคนิคและการแสดงออกในการขับร้องและบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๓. แต่งเพลงสั้นๆ จังหวะง่ายๆ	● อัตราจังหวะ ๒ และ ๔ $\frac{\quad}{๔} \quad \frac{\quad}{๔}$ ● การประพันธ์เพลงในอัตราจังหวะ $\frac{๒}{๔} \text{ และ } \frac{๔}{๔}$
๔. อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบทางดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง	● การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบในการสร้างสรรค์บทเพลง -การเลือกจังหวะเพื่อสร้างสรรค์บทเพลง -การเรียบเรียงทำนองเพลง
๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น	● การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทเพลง -สำเนียง -อัตราจังหวะ -รูปแบบบทเพลง -การประสานเสียง -เครื่องดนตรีที่บรรเลง
๖. อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	● อิทธิพลของดนตรี -อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคล -อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคม
๗. นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสม โดยบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	● การจัดการแสดงดนตรีในวาระต่าง ๆ -การเลือกวงดนตรี -การเลือกบทเพลง -การเลือกและจัดเตรียมสถานที่ -การเตรียมบุคลากร -การจัดรายการแสดง -การเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย	● ประวัติดนตรีไทยยุคสมัยต่างๆ ● ประวัติดนตรีตะวันตกยุคสมัยต่างๆ
๒. อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	● ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ : เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑.อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	● การปฏิบัติตัวของนักแสดงและผู้ชม ● ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ ● การพัฒนารูปแบบการแสดงอิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม
๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	● นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดงภาษาท่าและการตีบท -ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ -ระบำเบ็ดเตล็ด -รำวงมาตรฐาน
๓. แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่ายๆ	● รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน - นาฏศิลป์นานาชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔. ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง	● บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆในการจัดการแสดง ● การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน
๕. ใช้เกณฑ์ต่างๆที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชมโดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่า และการเคลื่อนไหว	● หลักในการชมการแสดง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	● ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน
๒. บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย	● ประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

๑๘. คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชา

๑๘.๑ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๑๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาวิเคราะห์ รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่างๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว การใช้วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ดินเหนียว ดินน้ำมัน ดินสอสี พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำมัน สร้างงานทัศนศิลป์ การทดลองใช้สีที่มีในท้องถิ่น ด้วยเทคนิคง่ายๆ การวาดภาพระบายสีตามความรู้สึกของตนเอง ระบายงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน ศึกษาวิเคราะห์การกำเนิดเสียงที่แตกต่างกัน ลักษณะของเสียงดัง-เบา อัตราความช้า-เร็วของจังหวะ การอ่านบทกลอนและร้องเพลงง่ายๆ ประกอบจังหวะ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนาน การร้องเพลง การเคาะจังหวะ การเคลื่อนไหว ความเกี่ยวข้องของเพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่มาของบทเพลงในท้องถิ่น ความน่าสนใจของบทเพลงในท้องถิ่น การเคลื่อนไหวลักษณะต่างๆ ของธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ แสดงท่าทางง่ายๆ โดยใช้ภาษาท่า แสดงประกอบเพลงที่เกี่ยวกับธรรมชาติสัตว์ การเป็นผู้ชมที่ดี ระบุ บอก เล่น การละเล่นของเด็กไทย การแสดงนาฏศิลป์ เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี-นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ชื่นชมและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

โดยใช้กระบวนการระบุ บรรยาย บอก เลือกร่างงาน ฝึกทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ กระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ จำแนก อภิปราย แสดง วิเคราะห์และการร่วมกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยม เพื่อให้นักเรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕

ศ ๑.๒ ป.๑/๑

ศ ๒.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕

ศ ๒.๒ ป.๑/๑, ป.๑/๒

ศ ๓.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓

รวมทั้งหมด ๑๘ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๑๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชม.)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ธรรมชาติกับศิลปะ	ศ๑.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒ ศ๑.๒ ป.๑/๑	- รูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่ง ต่างๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่ มนุษย์สร้างขึ้นล้วนเป็นงานทัศนศิลป์ ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถ ถ่ายทอดความรู้สึกจากสิ่งที่เห็นใน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๕	๑๐
๒	สร้างสรรค์งานศิลป์	ศ๑.๑ ป.๑/๓ ป.๑/๔	- การนำทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์โดยการ ทดลองใช้สีด้วยเทคนิคง่ายๆ จะช่วย ผลงานที่ได้มีคุณค่ามากขึ้น	๕	๑๐
๓	ภาพวาดของฉันทัน	ศ๑.๑ ป.๑/๕	- การนำทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์ ด้วยการ วาดภาพ ระบายสีภาพธรรมชาติตาม ความรู้สึกของตนเองจะช่วยผลงานที่ ได้มีคุณค่ามากขึ้น	๕	๑๐
๔	จังหวะกับบทเพลง	ศ๒.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒ ป.๑/๓	- สิ่งต่างๆ สามารถก่อให้เกิดเสียงที่ แตกต่างกัน ความดัง-เบา เป็น ลักษณะหนึ่งของคุณสมบัติของเสียง ความช้า-เร็ว เป็นคุณสมบัติของ จังหวะ เป็นการถ่ายทอดทางดนตรี โดยการนำคุณสมบัติของเสียงมาใช้ ผสมผสานกัน	๕	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชม.)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ทำทางกับบทเพลง	ศ๒.๑ ป.๑/๔ ป.๑/๕	- การฟังเพลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แล้วบอกความเกี่ยวข้องของเพลงกับชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนานเป็นการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์	๕	๕
๖	บทเพลงในท้องถิ่น	ศ๒.๒ ป.๑/๑ ป.๑/๒	ดนตรีและบทเพลงในท้องถิ่น เป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรแก่การชื่นชม ควรศึกษาความเป็นมาและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๕	๑๐
๗	ทำทางแทนคำพูด	ศ๓.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒ ป.๑/๓	การเคลื่อนไหวเลียนแบบธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ การแสดงประกอบเพลงที่เกี่ยวกับธรรมชาติ และการใช้ภาษาทำทาง การประดิษฐ์ทำทางประกอบเพลง รวมทั้งมารยาทในการชมการแสดง และบอกความรู้สึกจากการชมการแสดง เป็นการแสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์	๕	๑๐
๘	การละเล่นไทย	ศ๓.๒ ป.๑/๑ ป.๑/๒	การละเล่นของเด็กไทยที่มีกติกาและวิธีการเล่นเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการบอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดงนาฏศิลป์ เป็นการแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรแก่การชื่นชมและควรแก่การศึกษา	๕	๑๐
คะแนนระหว่างภาค				๓๕	๗๐
สอบปลายภาค				๑	๓๐
รวมทั้งสิ้นตลอดปี				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๘.๒ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๒๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อภิปราย บรรยาย ฝึกปฏิบัติ อธิบาย รูปร่าง รูปทรงที่พบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทัศนธาตุ และงานทัศนศิลป์เรื่อง เส้น สี รูปร่าง และรูปทรง เรืองราวจากงานทัศนศิลป์ที่เลือก การใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ งานวาด งานปั้น และงานพิมพ์ภาพ รูปแบบงานโครงสร้างเคลื่อนไหว ฝึกทักษะการใช้วัสดุ อุปกรณ์ การสร้างภาพปะติดโดยการตัดหรือ ฉีกกระดาษ วาดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของตนเองและเพื่อนบ้าน การสร้างสรรค์งานโครงสร้างเคลื่อนไหว ความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน วิธีการสร้างงานและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานทัศนศิลป์ท้องถิ่น ศึกษาถึงแหล่งกำเนิดของเสียงที่ได้ยินคุณสมบัติของเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี การเคาะจังหวะหรือเคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลง การร้องเพลงง่ายๆที่เหมาะสมกับวัย ความหมายและความสำคัญของเพลงปลุกใจและเพลงสอนใจ ความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่นโดยใช้คำง่ายๆ การแสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีท้องถิ่น การเคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่ การเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ของตนเองอย่างอิสระ การแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด การแสดงท่าทางประกอบจังหวะอย่างสร้างสรรค์ มารยาทในการชมการแสดง การละเล่นพื้นบ้าน สิ่งที่พบเห็นในการละเล่นพื้นบ้านในการดำรงชีวิตของคนไทย สิ่งที่ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการละเล่นพื้นบ้าน

โดยทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ดนตรี-นาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗, ป.๒/๘

ศ ๑.๒ ป.๒/๑, ป.๒/๒

ศ ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕

ศ ๒.๒ ป.๒/๑, ป.๒/๒

ศ ๓.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕

ศ ๓.๒ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓

รวมทั้งหมด ๒๕ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๑๒๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	ทัศนธาตุ	ศ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓	เส้น สี รูปร่าง และรูปทรงที่พบเห็น ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สามารถ นำมาสร้างงานทัศนศิลป์ประเภท ต่างๆได้ เช่น งานวาด งานปั้น และ งานพิมพ์ภาพ	๔	๑๐
๒	ภาพปะติด	ศ๑.๑ ป.๒/๕	การสร้างภาพปะติด โดยการตัดหรือ ฉีกกระดาษ เป็นการนำทักษะการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ มาสร้างสรรค์งานศิลป์	๔	๕
๓	เรื่องราวกับภาพวาด	ศ๑.๑ ป.๒/๖ ป.๒/๗	การถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับ ครอบครัวของตนเองและเพื่อนบ้าน สามารถถ่ายทอดได้ด้วยการวาดภาพ ซึ่งจัดเป็นงานทัศนศิลป์อย่างหนึ่ง	๔	๕
๔	โครงสร้างแบบ เคลื่อนไหว	ศ๑.๑ ป.๒/๔ ป.๒/๘	การนำทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์มาสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ แบบ ๓ มิติ ในรูปแบบงานโครงสร้าง เคลื่อนไหว เป็นการสร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และ ความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๔	๕
๕	ทัศนศิลป์กับ ชีวิตประจำวัน	ศ๑.๒ ป.๒/๑ ป.๒/๒	งานทัศนศิลป์ประเภทต่างๆที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันและในท้องถิ่นที่เน้น ถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุอุปกรณ์ที่ ใช้ ทำให้เห็นถึงคุณค่าของงาน ทัศนศิลป์มากขึ้น	๔	๕
๖	วาทีนสรเสียง	ศ๒.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓	การฝึกโสตประสาท การจำแนกเสียง สูง-ต่ำ ดัง-เบา สั้น-ยาว ทั้งเสียง เครื่องดนตรีและเสียงมนุษย์และการ เคาะจังหวะหรือการเคลื่อนไหว ร่างกาย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของ เพลง เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก และความชื่นชมที่มีต่อดนตรี	๔	๑๐
๗	สำเนียงชั้นเชิง	ศ๒.๑ ป.๒/๔ ป.๒/๕	การร้องเพลงที่เหมาะสมกับวัยแล้ว บอกความหมาย และความสำคัญ	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
			ของเพลงที่ร้องและได้ยินได้ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนาน เป็นการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์		
๘	สำเร็จชวนชม	ศ๒.๒ ป.๒/๑ ป.๒/๒	การบอกความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น โดยใช้คำง่ายๆ เป็นการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น จึงควรที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่นในโอกาสพิเศษเช่นวันสำคัญของโรงเรียน หรือวันสำคัญของชาติ	๔	๕
๙	ร้อง เล่น เต้น ระบำ	ศ๓.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓ ป.๒/๔ ป.๒/๕	การเคลื่อนไหวตามรูปแบบนาฏศิลป์ การประดิษฐ์ท่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบโดยใช้เพลง การแสดงท่าทางตามหลักและวิธีการปฏิบัติ นาฏศิลป์ การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ และมารยาทในการชมการแสดง การเข้าชม หรือการมีส่วนร่วมเป็นการแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์	๕	๑๐
๑๐	การละเล่นพื้นบ้าน	ศ๓.๒ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓	การละเล่นพื้นบ้าน ที่มีกติกาและวิธีการเล่นเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการบอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดงนาฏศิลป์ เป็นการแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มีความควรแก่การชื่นชมและควรแก่การศึกษา	๓	๕
รวมระหว่างปี				๓๙	๗๐
สอบปลายปี				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๓๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อภิปราย อธิบาย จำแนก ฝึกปฏิบัติ อธิบาย รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ทัศนธาตุของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว การจัดกลุ่มทัศนธาตุที่เน้นในงานทัศนศิลป์นั้นๆ ลักษณะรูปร่าง รูปทรงในงานการออกแบบสิ่งต่างๆ ที่มีในบ้านและโรงเรียน วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ประเภทงานวาด งานปั้น งานพิมพ์ภาพ การวาดภาพระบายสีสิ่งของรอบตัว การวาดภาพถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจากเหตุการณ์ชีวิตจริง สิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควรปรับปรุงในงานทัศนศิลป์ของตนเอง การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานปั้น เหตุผลและวิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยเน้นเทคนิค และวัสดุ อุปกรณ์ ที่มาของงานทัศนศิลป์ในห้องถื่น การใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในห้องถื่น รูปร่าง ลักษณะของเครื่องดนตรีที่เห็นและได้ยินในชีวิตประจำวัน การใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนจังหวะเคาะ บทบาทหน้าที่ของเพลงที่ได้ยิน การนำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวัน การขับร้องและบรรเลงดนตรีง่ายๆ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่น การเคลื่อนไหวท่าทางสอดคล้องกับอารมณ์เพลงที่ฟัง ลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีห้องถื่น ความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิต การสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ในสถานการณ์สั้นๆ การแสดงท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ บทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย ประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน การแสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในห้องถื่น สิ่งที่เป็นลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ดนตรี-นาฏศิลป์ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗, ป.๓/๘, ป.๓/๙, ป.๓/๑๐

ศ ๑.๒ ป.๓/๑, ป.๓/๒

ศ ๒.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗

ศ ๒.๒ ป.๓/๑, ป.๓/๒

ศ ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕

ศ ๓.๒ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓

รวมทั้งหมด ๒๙ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๑๓๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	รูปร่าง รูปทรง	ศ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓	รูปร่าง รูปทรง เป็นพื้นฐานในการวาดภาพสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ ประเภทงานวาด งานปั้น งานพิมพ์ ภาพ เส้น สี พื้นผิว ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	๔	๕
๒	ภาพในจินตนาการ	ศ๑.๑ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖	การวาดภาพ ระบายสีสิ่งของรอบตัว ด้วยสีเทียน ดินสอสี และสีโปสเตอร์ การใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานปั้น การใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สีและพื้นผิว วาดภาพถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จากเหตุการณ์ชีวิตจริง	๔	๑๐
๓	ชื่นชมงานศิลป์	ศ๑.๑ ป.๓/๗ ป.๓/๘ ป.๓/๙ ป.๓/๑๐	วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิควิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์ การแสดงความคิดเห็นในงานทัศนศิลป์ของตนเอง การจัดกลุ่มของภาพตามทัศนธาตุ รูปร่าง รูปทรงในงานออกแบบ ลักษณะสิ่งต่างๆ ที่มีในบ้านและโรงเรียนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๔	๕
๔	งานศิลป์ในถิ่นไทย	ศ๑.๒ ป.๓/๑ ป.๓/๒	ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น การใช้วัสดุอุปกรณ์และวิธีการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ทำให้เห็นคุณค่าของงานศิลป์มากยิ่งขึ้น	๔	๑๐
๕	ดนตรีบรรเลง	ศ๒.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒	เสียงของเครื่องดนตรีแตกต่างกันตามรูปร่าง ลักษณะของเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง เสียงที่มีลักษณะต่างกัน สูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น สามารถใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนได้และเป็นการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์	๔	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๖	เพลงไพเราะ	ศ๒.๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔	เพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี และเพลงประจำโรงเรียนเป็นเพลงที่ใช้ในโอกาสต่างๆ หรือควรเลือกใช้ให้เหมาะสม	๓	๕
๗	เพราะสำเนียง	ศ๒.๑ ป.๓/๕ ป.๓/๖ ป.๓/๗	การเคลื่อนไหวตามอารมณ์ของบทเพลงที่ฟังเป็นการแสดงตามความรู้สึก และจินตนาการ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีและเสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางดนตรีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือโอกาสต่างๆ ได้ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส	๔	๑๐
๘	ร้อยเรียงดนตรีกับวิถีชีวิต	ศ๒.๒ ป.๓/๑ ป.๓/๒	ลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น ได้แก่ ลักษณะเสียงร้อง ภาษาและเนื้อหาในบทร้อง เครื่องดนตรีและวงดนตรี ความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	๔	๕
๙	นาฏลีลา	ศ๓.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕	การเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆ เช่น รำวง มาตรฐาน เพลงพระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้นๆ และสถานการณ์ที่กำหนดให้ หลักและวิธีการตามรูปแบบนาฏศิลป์ เช่นการฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ และการฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา หลักในการชมการแสดงได้แก่ ผู้แสดง ผู้ชม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ที่เหมาะสมกับวัยทำให้เกิดความสมดุล ประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน	๕	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑๐	คุณค่าการแสดง	ศ๓.๒ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓	การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านหรือท้องถิ่น ตนเอง ลักษณะและเอกลักษณ์ของการ แสดงนาฏศิลป์	๔	๕
รวมระหว่างปี				๓๙	๗๐
สอบปลายปี				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๘.๔ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๔๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เวลา ๘๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา เปรียบเทียบ อภิปราชย์ ฝึกปฏิบัติ อธิบาย จำแนก บรรยาย รูปลักษณะของรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ อิทธิพลของสีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์ การวาดภาพพระบายสีโดยใช้สีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ การใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพและงานวาดภาพพระบายสี ลักษณะภาพที่เน้นการจัดระยะ ความลึก น้ำหนัก และแสงเงา การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น งานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมท้องถิ่น งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ ประโยคเพลงอย่างง่าย ทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้น-ลงง่ายๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะ และความเร็วของจังหวะในเพลงที่ฟัง ประเภทของเครื่องดนตรีที่ในเพลงที่ฟัง การใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย การอ่าน เขียนโน้ตไทยและสากล การร้องเพลงโดยใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง การใช้สื่อเรื่องราวของดนตรี แหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น ทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์และการละครที่ใช้สื่อความหมายและอารมณ์ การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครง่ายๆ ในการถ่ายทอดเรื่องราว การแสดงการเคลื่อนไหวในจังหวะต่างๆ ตามความคิดของตน การแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ สิ่งที่ชื่นชอบในการแสดงโดยเน้นจุดสำคัญของเรื่องและลักษณะเด่นของตัวละคร ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์หรือชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ ความสำคัญของการแสดงความเคารพในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์ การแสดงนาฏศิลป์กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น เหตุผลที่ควรรักษาและสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ดนตรี-นาฏศิลป์ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘, ป.๔/๙

ศ ๑.๒ ป.๔/๑, ป.๔/๒

ศ ๒.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗

ศ ๒.๒ ป.๔/๑, ป.๔/๒

ศ ๓.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕

ศ ๓.๒ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔

รวมทั้งหมด ๒๙ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๔๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เวลา ๘๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	รูปร่าง รูปทรง ในงานทัศนธาตุ	ศ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓	สิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งงานทัศนศิลป์ต่างก็มีรูปลักษณะของรูปร่าง รูปทรง ที่แตกต่างกันออกไป ทัศนธาตุเป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในงานทัศนศิลป์มากขึ้น	๘	๕
๒	วรรณศิลป์งานศิลป์	ศ๑.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๗ ป.๔/๙	วรรณศิลป์เป็นสภาวะของสีหรือโทนสีที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ สีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็น สีทั้งสองกลุ่มมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์	๘	๕
๓	ภาพพิมพ์สวยงาม	ศ๑.๑ ป.๔/๔ ป.๔/๘	การพิมพ์ภาพให้ได้ภาพที่สวยงามและแปลกตา ต้องรู้จักเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ให้ถูกต้องเหมาะสม รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบภาพ ถ่ายทอดความรู้สึกจินตนาการ	๘	๕
๔	ภาพสวยงามตามจินตนาการ	ศ๑.๑ ป.๔/๕ ป.๔/๖	การวาดภาพระบายสี โดยจัดให้มีระยะความลึก น้ำหนัก และแสงเงาของภาพ ทำให้ภาพมีมิติเหมือนจริง และมีความสวยงาม ก่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป	๘	๑๐
๕	ศิลปะกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	ศ๑.๒ ป.๔/๑ ป.๔/๒	งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่นจะสะท้อนวิถีชีวิตวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นและวัฒนธรรมในท้องถิ่นจะมีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ในแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกันไปตามวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น	๘	๕
๖	บทเพลงไพเราะ	ศ๒.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓ ป.๔/๕ ป.๔/๗	การขับร้องเพลงให้ไพเราะต้องขับร้องให้ถูกต้องกับจังหวะทำนองเพลง และสื่ออารมณ์ให้สอดคล้องกับ ความหมายเพลง	๘	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๗	เสนาะเสียงดนตรี	ศ๒.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ป.๔/๖	การอ่านและการเขียนโน้ตดนตรี เป็นความรู้และทักษะพื้นฐานในการขับร้องและการบรรเลง ซึ่งเครื่องดนตรีแบ่งออกเป็น เครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี เครื่องเป่า ซึ่งแต่ละประเภทให้เสียงที่แตกต่างกันไป การใช้และดูแลรักษาเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง จะช่วยให้เครื่องดนตรีมีอายุการใช้งานนานขึ้น	๗	๕
๘	ดนตรีกับชีวิต	ศ๒.๒ ป.๔/๑ ป.๔/๒	ผลงานดนตรีพื้นเมืองถูกสร้างสรรค์จากคนในท้องถิ่น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นนั้น เป็นผลงานสร้างสรรค์ขึ้นโดย ศิลปินต่างยุคต่างสมัย ทำให้มีคุณค่าทางวัฒนธรรม ประเพณี จึงควรอนุรักษ์ให้สืบต่อไป	๗	๕
๙	พื้นฐานนาฏศิลป์	ศ๓.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๓ ป.๔/๔ ป.๔/๕	ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ เป็นทักษะพื้นฐานของการแสดงนาฏศิลป์ ซึ่งต้องใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ในการแสดง การเคลื่อนไหวประกอบกับจังหวะก็ต้องให้สอดคล้องกับจังหวะและทำนอง จึงจะดูสวยงาม ในการแสดงนาฏศิลป์ประเภทคู่และหมู่ ต้องใช้ลีลาอ่อนช้อยและมีความพร้อมเพรียง จึงจะดูสวยงาม ส่วนการแสดงละครชั้นพื้นฐานต้องเข้าใจเนื้อเรื่องที่แสดงและสามารถบอกจุดสำคัญของเรื่องและลักษณะเด่นของตัวละครได้	๑๐	๑๐
๑๐	นาฏศิลป์ไทย มรดกไทย	ศ๓.๒ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๓ ป.๔/๔	นาฏศิลป์ไทย มีความเป็นมาตั้งแต่โบราณ โดยถูกคิดค้นและสร้างสรรค์จากศิลปินสมันก่อนจนเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นไทย ดังนั้นก่อนเรียนและก่อนการแสดงจึงต้องมีการไหว้ครู เพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูทวดเทีต่อครูบาอาจารย์ และบรรพชนที่ได้คิดค้นขึ้นมา นอกจากนี้นาฏศิลป์ไทย	๘	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
			ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันแสดงถึงความเป็นไทยและมีคุณค่า ควรแก่การอนุรักษ์และสืบทอด		
รวมระหว่างปี				๗๙	๗๐
สอบปลายปี				๑	๓๐
รวม				๘๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๘.๕ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๕๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เวลา ๘๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ ฝึกปฏิบัติ เกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ต่างกัน ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคมการวาดภาพโดยใช้เทคนิคแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี งานปั้นจากดินน้ำมันหรือดินเหนียว การพิมพ์ภาพโดยเน้นการจัดวาง ปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ การสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น องค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์ ลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่างๆ การอ่านเขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล ๕ ระดับเสียง การใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง การร้องเพลงไทยหรือเพลงสากล หรือเพลงไทยสากลที่เหมาะสมกับวัย การเต้นแสดงง่ายๆ โดยใช้ประโยชน์เพลงแบบถาม-ตอบ การใช้ดนตรีร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการ ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่างๆ คุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน องค์ประกอบนาฏศิลป์ การแสดงท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิดของตน การแสดงนาฏศิลป์โดยเน้นการใช้ภาษาท่าในการสื่อความหมายและการแสดงออกการแสดงนาฏศิลป์ชุดต่างๆ การมีส่วนร่วมในกลุ่มกับการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้นๆ ประโยชน์ที่ได้รับจากการชมการแสดง การแสดงประเภทต่างๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณี

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ดนตรี-นาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗

ศ ๑.๒ ป.๕/๑, ป.๕/๒

ศ ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗

ศ ๒.๒ ป.๕/๑, ป.๕/๒

ศ ๓.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๕/๖

ศ ๓.๒ ป.๕/๑, ป.๕/๒

รวมทั้งหมด ๒๖ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๑๕๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เวลา ๘๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	เส้น แสง สี สร้างสรรค์	ศ๑.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒ ป.๕/๓	จังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่างๆใน สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ความ แตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ การ วาดภาพโดยใช้เส้น แสง เงา น้ำหนัก และวรรณะสี เป็นส่วนสำคัญในการ วาดภาพ	๑๐	๑๐
๒	จินตนาการงานศิลป์	ศ๑.๑ ป.๕/๔ ป.๕/๕	การสร้างสรรค์งานปั้น งานพิมพ์ ด้วยวัสดุต่างๆ โดยเน้นการจัดภาพ และถ่ายทอดจินตนาการ	๑๐	๑๐
๓	ศิลปะถ่ายทอดสังคม	ศ๑.๑ ป.๕/๖ ป.๕/๗	การจัดองค์ประกอบศิลป์ โดยเน้น การแก้ไข ปรับปรุง โดยการบรรยาย เน้นให้ก่อประโยชน์และคุณค่าของ งานทัศนศิลป์	๑๐	๑๐
๔	วัฒนธรรมนำศิลป์	ศ๑.๒ ป.๕/๑ ป.๕/๒	ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรม และภูมิปัญญาในท้องถิ่น ทำให้เห็น คุณค่าในงานศิลป์ยิ่งขึ้น	๑๐	๕
๕	ทักษะดนตรี	ศ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒ ป.๕/๓ ป.๕/๔	การสื่อสารอารมณ์ของบทเพลงด้วย องค์ประกอบดนตรี เป็นการสื่อ จังหวะ ทำนอง อารมณ์เพลง ขับร้อง เสียงวงดนตรี เครื่องหมาย และ สัญลักษณ์ของดนตรี เป็นพื้นฐานใน การเรียนรู้กิจกรรมทางดนตรี	๑๐	๕
๖	สุนทรีย์สำเนียง	ศ๒.๑ ป.๕/๕ ป.๕/๖ ป.๕/๗	การร้องเพลงสากล หรือไทยสากล เพลงประสานเสียง การสร้างสรรค์ ประโยคเพลง การบรรเลงดนตรี ประกอบกิจกรรมการเล่าเรื่อง เป็นการ สื่อสารอารมณ์ตามจินตนาการ นำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๗	๕
๗	ร้อยเรียงวัฒนธรรม	ศ๒.๒ ป.๕/๑ ป.๕/๒	ดนตรีกับงานประเพณี เกี่ยวกับบท เพลงในงานประเพณีในท้องถิ่นและ บทบาทในงานประเพณีท้องถิ่น	๓	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
			บทบาททางดนตรีแต่ละประเพณี คุณค่าทางดนตรีที่มาจากแหล่ง วัฒนธรรม คุณค่าทางสังคม ประวัติศาสตร์เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ที่ควรแก่การอนุรักษ์		
๘	นาฏศิลป์ไทย	ศ๓.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒ ป.๕/๓ ป.๕/๔	องค์ประกอบของนาฏศิลป์ จังหวะ ทำนอง คำร้อง นาฏยศัพท์ การ ประดิษฐ์ ท่าทางประกอบเพลง หรือ เรื่องราวก่อให้เกิดคุณค่าและนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ เขียนโครงเรื่องและบท ละคร สั้นๆได้	๑๐	๑๐
๙	ใส่ใจการแสดง	ศ๓.๑ ป.๕/๕ ป.๕/๖	ชม เปรียบเทียบ การแสดงนาฏศิลป์ชุด ต่างๆอย่างมีวิจารณญาณ ก่อให้เกิด ความเพลิดเพลิน สื่อความรู้สึก สามารถ นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	๓	๕
๑๐	นาฏศิลป์พื้นบ้าน	ศ๓.๒ ป.๕/๑ ป.๕/๒	การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ การ แสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ที่สะท้อนถึง วัฒนธรรมและประเพณีได้อย่างมีคุณค่า	๗	๕
รวมระหว่างปี				๗๙	๗๐
สอบปลายปี				๑	๓๐
รวม				๘๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๘.๖ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๑๖๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เวลา ๘๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ระบุสี่คู่ตรงข้าม อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วนความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์ บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม ระบุและบรรยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ของบุคคล สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงาและน้ำหนัก งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่มและลด งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง ใช้สี่คู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาดสัดส่วน และความสมดุล สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ อภิปรายเกี่ยวกับการใช้สี่คู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์ อิทธิพลของความเชื่อความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น บรรยายเพลงที่ฟัง โดยอาศัยองค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต ความรู้สึกที่มีต่อดนตรี จำแนกประเภทและบทบาทหน้าที่เครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ ดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน อ่าน เขียนโน้ตไทย และโน้ตสากลทำนองง่าย ๆ ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลง ด้นสด ที่มีจังหวะและทำนองง่าย ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทำนองจังหวะการประสานเสียงและคุณภาพเสียงของเพลงที่ฟัง อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงโดยเน้นการถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงอย่างง่าย ๆ แสดงนาฏศิลป์และละครง่าย ๆ บรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน สิ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์และละคร ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร

โดยใช้กระบวนการระบุ บรรยาย บอก เลือกรสร้างงาน ฝึกทักษะ จำแนก อภิปราย แสดง และการร่วมกิจกรรม

เพื่อให้นักเรียนได้รู้ได้เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต รักความเป็นไทย อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗

ศ ๑.๒ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓

ศ ๒.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ศ ๒.๒ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓

ศ ๓.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ศ ๓.๒ ป.๖/๑, ป.๖/๒

รวมทั้งหมด ๒๗ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๑๖๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เวลา ๘๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	สีสวยช่วยภาพงามตา	ศ๑.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๒ ป.๖/๖	การใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาดสัดส่วน และความสมดุล หลักการของแสงเงา น้ำหนัก ทำให้มีผลต่อการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	๑๐	๑๐
๒	สร้างสรรค์ทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ป.๖/๓ ป.๖/๕ ป.๖/๗	การใช้หลักการของ แสง เงา น้ำหนัก รูปและพื้นที่ว่าง ทำให้งานทัศนศิลป์มีมิติ และความงาม ซึ่งสามารถถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้	๑๐	๑๐
๓	สนุกกับงานปั้น	ศ๑.๑ ป.๖/๔	หลักการเพิ่มและลดเป็นวิธีการหนึ่งของงานปั้น	๑๐	๑๐
๔	งานศิลป์ในถิ่นไทย	ศ.๑.๒ ป.๖/๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓	ความเชื่อความศรัทธาในศาสนา วัฒนธรรมในท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ จะมีบทบาทในการสะท้อนชีวิตและสังคม	๑๐	๕
๕	ดนตรีสร้างสรรค์	ศ.๒.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๒ ป.๖/๕ ป.๖/๖	เครื่องดนตรีแต่ละประเภทมีหน้าที่และบทบาทตามประเภทของเครื่องดนตรีและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ การบรรยายเพลงที่ฟัง ควรอาศัยองค์ประกอบ ดนตรี และศัพท์สังคีต	๖	๕
๖	ร้อยเรียงขับขาน	ศ.๒.๑ ป.๖/๓ ป.๖/๔	การอ่านเขียนโน้ตและใช้เครื่องดนตรีไทยและสากลมีพื้นฐานมาจากการฟัง	๑๐	๑๐
๗	วิวัฒนาการดนตรีไทย	ศ๒.๒ ป.๖/๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓	ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ เป็นการศึกษาเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ เป็นวิวัฒนาการทางดนตรี ที่มีคุณค่าในฐานะมรดกทางวัฒนธรรม และวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อดนตรีในท้องถิ่น ควรแก่การอนุรักษ์	๔	๕
๘	นาฏศิลป์ไทย	ศ๓.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๒	การสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ด้วยลีลา อารมณ์ พร้อมทั้งออกแบบเครื่อง	๙	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
		ป.๖/๖ ศ๓.๒ ป.๖/๑	แต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงได้ จะทำให้เห็นคุณค่าของงานนาฏศิลป์		
๙	มารยาทในการชมการแสดงนาฏศิลป์	ศ๓.๑ ป.๖/๓ ป.๖/๔ ป.๖/๕	การแสดงนาฏศิลป์และละครเป็น การสื่อให้เห็นถึงความคิดและจินตนาการของผู้แสดง ซึ่งจะต้องให้ปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ของการแสดงอย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งร่วมแสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง	๙	๕
๑๐	ประวัตินาฏศิลป์และการละครไทย	ศ๓.๒ ป.๖/๒	ความหมายและความเป็นมา ความสำคัญของนาฏศิลป์ และละคร เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ ย่อมมีคุณค่าทางนาฏศิลป์	๒	๕
รวมระหว่างปี				๗๙	๗๐
สอบปลายปี				๑	๓๐
รวม				๘๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๘.๗ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ ฝึกปฏิบัติ เรื่องความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของทัศนธาตุและสิ่งแวดล้อม หลักการออกแบบงานทัศนศิลป์โดยเน้น ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืนและความสมดุล หลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพ การวาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะใกล้ ไกล เป็น ๓ มิติ รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ เห็น คุณค่าความงามและเกิดความชื่นชมในงานทัศนศิลป์ การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่นๆ ในการนำเสนอความคิดและข้อมูล ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้ ศึกษาเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี การฝึกอ่าน เขียน และร้องโน้ตไทย โน้ตสากล โดยการฝึกปฏิบัติร้อง และบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้องเพลงไทยและเพลงสากล เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ประเภทของวงดนตรีไทย วงดนตรีพื้นเมือง ลักษณะการถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง จังหวะ ความดัง-เบา ความแตกต่าง ของอารมณ์เพลง นำเสนอบทเพลงที่ตนชื่นชอบและอภิปรายโดยใช้เกณฑ์ประเมินคุณภาพของบทเพลงด้าน เนื้อหา เสียง และองค์ประกอบดนตรี ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีได้อย่างถูกวิธี เห็นคุณค่า และเกิดความชื่นชมต่อดนตรี กล้าแสดงออก ร่วมกิจกรรมดนตรีด้วยความสนุกสนาน นำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย สามารถแสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลง สามารถเปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรี สามารถอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชมและสามารถบำรุงรักษาเครื่องดนตรีได้

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ทางดนตรี ในการสร้างและนำเสนอผลงาน การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางทัศนศิลป์ และทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๖

ศ ๒.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๖, ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙

ศ ๒.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒

รวมทั้งหมด ๑๗ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	ภาพวาดแสนสวย	ศ๑.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓	การศึกษาความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของทัศนธาตุและสิ่งแวดล้อมในงานทัศนศิลป์ เรียนรู้หลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ และหลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพสามารถนำมาสร้างงานวาดภาพทัศนียภาพ แสดงให้เห็นระยะไกลใกล้ เป็น ๓ มิติ ได้ และเมื่อมีการประเมินงาน ผลงานจะช่วยให้งานทัศนศิลป์มีคุณภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑๐	๒๐
๒	สุดยอดงานปั้น	ศ๑.๑ ม.๑/๔	การสร้างงานทัศนศิลป์เป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้น ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืนและความสมดุล ในการสื่อเรื่องราวในงานปั้นหรืองานสื่อผสม การออกแบบรูปภาพสัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่นๆ เมื่อมีการประเมินงาน ผลงานจะช่วยให้งานทัศนศิลป์มีคุณภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑๐	๑๕
๓	เพลินเพลงดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม ๑/๓ ม ๑/๔ ม ๑/๕	การศึกษาเรื่องเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ จะช่วยให้นำไปใช้ร่วมกับการร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้องได้อย่างถูกต้อง รวมถึงเรียนรู้เรื่องการจัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ จะทำให้รู้จัก และแยกประเภทของวงดนตรีได้ถูกต้อง และเมื่อจะใช้หรือเล่นเครื่องดนตรีของวงดนตรีแต่ละประเภท จะได้ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่าง	๑๒	๑๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
			ระมัดระวังและมีความรับผิดชอบมากขึ้น		
๔	สุนทรียศาสตร์	ศ ๒.๑ ม.๑/๕ ม.๑/๖ ม.๑/๗ ม.๑/๘	การนำเสนอบทเพลงที่ตนสนใจแล้วสามารถถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง อารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท และประเมินคุณภาพของบทเพลงได้จะช่วยให้เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ และวิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรีได้	๔	๑๐
๕	อิทธิพลและความหลากหลายของดนตรี	ศ ๒.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒	การศึกษาถึงบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคม ไทย และความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในแต่ละวัฒนธรรมจะช่วยให้เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	๔	๑๐
รวมระหว่างภาค				๓๙	๗๐
สอบปลายภาค				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ ผิวกปฏิบัติ เรื่องออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่นๆ ในการนำเสนอความคิดและข้อมูล ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้ ระบุ บรรยาย รูปแบบ งานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เปรียบเทียบรูปแบบงานทัศนศิลป์ของภาคต่างๆ ในประเทศไทย ความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทย และสากล เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ศึกษารูปแบบการแสดงและการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิต การแสดงใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดง ท่า และการเคลื่อนไหว ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและละครพื้นบ้าน บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ทางนาฏศิลป์ ในการสร้างและนำเสนอผลงาน การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางทัศนศิลป์ และทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๑/๒, ม.๑/๕, ม.๑/๖

ศ ๑.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓

ศ ๓.๑ ม. ๑/๑, ม. ๑/๒ ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕

ศ ๓.๒ ม. ๑/๑, ม. ๑/๒

รวมทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	มุงมั่น การออกแบบ	ศ๑.๑ ม.๑/๕ ม.๑/๖	การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์หรืองานกราฟิกในการนำเสนอความคิด และข้อมูล โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน แล้วมีการประเมินงานผลงานจะช่วยให้สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ได้อย่างมีคุณภาพและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑๐	๑๐
๒	วิเคราะห์ งานศิลป์	ศ๑.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓	งานทัศนศิลป์ทั้งของไทยและสากลสามารถสะท้อนถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ ทั้งของชาติและท้องถิ่น ซึ่งเมื่อนำจุดประสงค์ในการสร้างงานมาเปรียบเทียบก็จะพบถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ ในวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล	๑๐	๒๐
๓	รอบรู้นาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม ๑/๑ ม ๑/๒ ม ๑/๓ ม ๑/๔ ม ๑/๕	การเรียนรู้ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ การพัฒนารูปแบบของการแสดงของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม การศึกษาการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง การใช้ภาษาท่าและการตีบทรวมทั้งท่าทาง เคลื่อนไหวที่แสดงสื่ออารมณ์ รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์นาฏศิลป์พื้นบ้านและนาฏศิลป์นานาชาติและหลักในการชมการแสดงจะช่วยให้การทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดงสามารถแสดงออกทางนาฏศิลป์ได้อย่างสร้างสรรค์	๑๖	๓๐
๔	ภูมิใจไทย	ศ ๓/๒ ม ๑/๑ ม ๑/๒	การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและละครพื้นบ้านและประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัยจะช่วยให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และ	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
			วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
รวมระหว่างภาค				๓๙	๗๐
สอบปลายภาค				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๘.๘ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ ฝึกปฏิบัติ เรื่องงานทัศนธาตุ หลักการจัดองค์ประกอบ อธิบาย อภิปราย งานศิลปะต่างๆ เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการในแต่ละยุค สร้างสรรค์ ผลงานด้านการเขียนภาพโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวาดภาพ วิพากษ์ วิวิจารณ์ ผลงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม ศึกษางานทัศนธาตุ หลักการจัดองค์ประกอบ หลักการออกแบบ โฆษณา อธิบาย อภิปรายประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมไทยและสากลและวิวัฒนาการในแต่ละยุคของไทย นำมา สร้างสรรค์และพัฒนางานศิลปะผลงานทั้งด้านจิตรกรรมและประติมากรรม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการวาดภาพ การปั้น ศึกษาประวัติและวิวัฒนาการของดนตรี ประเภทเครื่องดนตรี ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับมนุษย์ การผสมวงและการวิเคราะห์องค์ประกอบของดนตรี หลักการฟัง หลักการวิเคราะห์เพลง หลักการขับร้อง การใช้เครื่องดนตรี การดูแลและเก็บรักษาเครื่องดนตรี กิจกรรม ดนตรีที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล ฝึกปฏิบัติ การขับร้อง ตลอดจนนำความรู้และหลักการทางดนตรีมาใช้กับวิชาอื่นๆ และชีวิตประจำวันโดยใช้ทักษะกระบวนการทาง ทัศนศิลป์ ทางดนตรี ในการสร้างและนำเสนอผลงาน การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางทัศนศิลป์ และทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์ ปฏิบัติการขับร้องและบรรเลงดนตรีได้ตรงตามเครื่องและสัญลักษณ์ เลือก แนวดนตรีให้ตรงตามความต้องการของสังคมและเข้าใจเข้าใจความหมายของเทคโนโลยีกับงานดนตรี

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ทางดนตรี ในการสร้างและนำเสนอผลงาน การวิเคราะห์ การ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางทัศนศิลป์ และทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่าง พอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๖

ศ ๒.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๖, ม.๑/๗

ศ ๒.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒

รวมทั้งหมด ๑๕ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	เจาะลึกงานศิลป์	ศ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒	งานทัศนศิลป์เกิดจากรูปแบบและแนวคิดในการใช้ทัศนธาตุ การวิเคราะห์ถึงความเหมือนและความแตกต่างกันในเรื่องของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ จะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจงานทัศนศิลป์ได้มากขึ้น	๖	๑๐
๒	เรียนรู้ด้วยภาพ	ศ๑.๑ ม.๒/๓ ม.๒/๔	การวาดภาพเพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่างๆ ต้องใช้เทคนิคที่หลากหลาย หากมีการประเมินการวิจารณ์ และการพัฒนางาน จะช่วยให้การวาดภาพซึ่งเป็นงานทัศนศิลป์มีความสมบูรณ์ และมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๗	๑๐
๓	อยากทราบเป็นใคร	ศ๑.๑ ม.๒/๕ ม.๒/๖	การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละครต้องใช้เทคนิคที่หลากหลาย หากมีการประเมิน การวิจารณ์ และการพัฒนางาน จะช่วยให้การวาดภาพซึ่งเป็นงานทัศนศิลป์มีความสมบูรณ์ และมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๗	๑๐
๔	รอบรู้สู่ดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ม.๒/๕ ม.๒/๗	การเรียนรู้ถึงองค์ประกอบของดนตรีจากวัฒนธรรมต่าง ๆ และปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี จะช่วยให้เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์ สามารถบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลงนั้นได้ เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันและการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพทางด้านดนตรี บทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง จะยิ่งช่วยให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของดนตรีมากขึ้น	๕	๑๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๕	พัฒนาสู่ความสำเร็จ	ศ ๒.๑ ม ๒/๒ ม ๒/๔ ม ๒/๖	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ประกอบการเล่นดนตรีและการร้องเพลงได้ และเมื่อมีการประเมินพัฒนาการทักษะทางด้านดนตรีทั้งการเล่นและการร้องอย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดการพัฒนาทางดนตรีมากขึ้นเป็นลำดับ	๑๐	๑๕
๖	ที่มาของดนตรีสู่ความเข้าใจ	ศ ๒.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๒	การศึกษบทบาทและอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ และเหตุการณ์ประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลง ทางดนตรีในประเทศไทย ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	๕	๑๐
รวมระหว่างภาค				๓๙	๗๐
สอบปลายภาค				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ อภิปราย งานศิลปะต่างๆ เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิวัฒนาการในแต่ละยุค สร้างสรรค์ผลงานด้านการเขียนภาพโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวาดภาพ วิพากษ์ วิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม ศึกษางานทัศนธาตุ หลักการจัดองค์ประกอบ หลักการออกแบบโฆษณา อธิบาย อภิปรายประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมไทยและสากลและวิวัฒนาการในแต่ละยุคของไทย นำมาสร้างสรรค์และพัฒนางานศิลปะผลงานทั้งด้านจิตรกรรมและประติมากรรม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวาดภาพ การปั้น ศึกษาความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์และการแสดงละคร หลักและวิธีสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์และการแสดงละคร รูปแบบของการแสดงนาฏศิลป์และนาฏศิลป์รูปแบบอื่นๆ โดยใช้ทักษะการออกแบบ การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิเคราะห์ บรรยาย เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ในวัฒนธรรมไทยศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักการชมนาฏศิลป์ไทยและนำความรู้จากการศึกษาวิธีการทางนาฏศิลป์ ไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและในชีวิตประจำวันตามหลักของความพอเพียงตามความคิดอิสระอย่างสร้างสรรค์ ด้วยความชื่นชมและเห็นคุณค่า เพื่อนำความรู้จากการศึกษาวิธีการทางนาฏศิลป์ ไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและในชีวิตประจำวันตามหลักของความพอเพียงตามความคิดอิสระอย่างสร้างสรรค์ ด้วยความชื่นชมและเห็นคุณค่า

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ทางนาฏศิลป์ ในการสร้างและนำเสนอผลงาน การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางทัศนศิลป์ และทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๑/๒, ม.๑/๕, ม.๑/๗

ศ ๑.๒ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓

ศ ๓.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕

ศ ๓.๒ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓

รวมทั้งหมด ๑๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	ศิลปะชนะใจ	ศ๑.๑ ม.๒/๗	งานทัศนศิลป์มีส่วนสำคัญในงานโฆษณา หากมีการใช้เทคนิคที่หลากหลาย มีการประเมิน การวิจารณ์ และการพัฒนางาน จะช่วยให้งานโฆษณานั้นสามารถโน้มน้าวใจได้ดียิ่งขึ้น	๑๐	๒๐
๒	มีอะไรในงานศิลป์	ศ๑.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	งานทัศนศิลป์ทั้งของไทยและสากลสามารถสะท้อนถึงวัฒนธรรมต่างๆ ในแต่ละยุคสมัย ซึ่งเมื่อนำแนวคิดด้านการออกแบบมาเปรียบเทียบกัน ก็จะพบถึงความเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ ในวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล	๑๐	๑๐
๓	นาฏศิลป์สู่การแสดง	ศ ๓.๑ ม ๒/๑ ม ๒/๒ ม ๒/๓ ม ๒/๔ ม ๒/๕	การสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้หลักและวิธีการขององค์ประกอบนาฏศิลป์ การละคร และการบูรณาการกับศิลปะแขนงอื่น ๆ มาจัดแสดง แล้วใช้หลักและวิธีการวิเคราะห์วิจารณ์การแสดงมาประเมินการแสดงของตนเองและผู้อื่น แล้วนำไปปรับปรุงการแสดง และนำไปเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์ และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น จะช่วยให้เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์ได้อย่างสร้างสรรค์และเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์มากขึ้น	๑๕	๓๐
๔	ยุคสมัยกับนาฏศิลป์	ศ ๓/๒ ม ๒/๑ ม ๒/๒ ม ๒/๓	การศึกษาถึงรูปแบบ และลักษณะเฉพาะของการแสดงประเภทต่าง ๆ ได้แก่ นาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและละครพื้นบ้านรวมทั้งอิทธิพลที่มีผลต่อเนื้อหาของละครในสมัยต่าง ๆ จะช่วยให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และ	๕	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
			วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
รวมระหว่างภาค				๓๙	๗๐
สอบปลายภาค				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๘.๙ คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ ฝึกปฏิบัติ ทักษะธาตุ หลักการออกแบบ ถ่ายทอดงานทัศนศิลป์ สะท้อนงานคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย เทคนิควิธีการของศิลปิน แสดงความคิดเห็นในรูปแบบ เนื้อหา คุณค่าของงานทัศนศิลป์ คัดเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกผลงานจัดนิทรรศการ มีทัศนคติที่ดี ต่ออาชีพทางทัศนศิลป์ ปฏิบัติงานทัศนศิลป์ สร้างสรรค์ ประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติ วัสดุท้องถิ่น ในรูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ ตามประสบการณ์ และจินตนาการ ศึกษาเทคนิคและการแสดงออกในการขับร้องและบรรเลง เพลงเดี่ยวและรวมวง แต่งเพลงสั้นๆ จังหวะง่ายๆ เหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์ งานดนตรีของตนเองและผู้อื่น อิทธิพลของดนตรีต่อบุคคลและสังคม ประวัติวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุค สมัยต่างๆ ฝึกปฏิบัติ นำเสนอการแต่งเพลง การขับร้องเพลง ฝึกปฏิบัติการจัดการแสดงดนตรีในวาระต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจของดนตรีและบทเพลงที่มีอิทธิพลต่อบุคคลและสังคม แสดงความคิดเห็นที่มีต่อ ศิลปะดนตรี และทัศนคติที่ดี ชื่นชมต่อวัฒนธรรมดนตรี

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ทางดนตรี ในการสร้างและนำเสนอผลงาน การวิเคราะห์ การ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางทัศนศิลป์ และทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ดนตรี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่าง พอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘

ศ ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗

ศ ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒

รวมทั้งหมด ๑๗ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	ความรู้ ความเข้าใจ ในงานทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓	การนำความรู้เรื่อง ทัศนธาตุและ หลักการออกแบบมาประยุกต์ใช้นั้น สามารถใช้ในการบรรยาย สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์อย่าง เหมาะสม และมีผลต่อการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	๑๐	๒๐
๒	หลักการสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๖ ม.๓/๗	การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอด ประสบการณ์และจินตนาการที่ดีนั้น ควรใช้หลักการออกแบบงาน ทัศนศิลป์ มีการผสมผสานวัสดุต่างๆ การสร้างงานทัศนศิลป์ที่สื่อ ความหมายเป็นเรื่องราวนั้น จะต้อง ประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและการ ออกแบบ นอกจากนั้นยังต้องรู้จัก วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง ผู้อื่นหรือของศิลปิน	๑๐	๒๐
๓	อิทธิพลและ องค์ประกอบดนตรี	ศ๒.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๔ ม.๓/๖ ศ๒.๒ ม.๓/๒	ดนตรีมีอิทธิพลต่อมนุษย์และสังคม เป็นสิ่งที่สร้างความสนุกสนาน ผ่อน คลายให้กับคนในสังคม และใช้ ประกอบพิธีการต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วย พัฒนาด้านอารมณ์ จิตใจ และ สติปัญญาของมนุษย์ ปัจจัยที่ทำให้ งานดนตรีได้รับการยอมรับมีหลาย ประการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ดนตรีเป็น ที่รู้จักนิยมชื่นชอบต่อคนในสังคม ดนตรีที่มีความไพเราะ จะต้อง มีองค์ประกอบดนตรีที่ครบถ้วน สมบูรณ์จะทำให้บทเพลงไพเราะ น่า ฟังและสามารถนำดนตรีมาใช้ควบคู่ กับศิลปะ เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
			ผลงานด้านศิลปะให้มีเอกลักษณ์ สวยงามน่าสนใจ		
๔	ทักษะทางดนตรี และการจัดการแสดง ดนตรี	ศ๒.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๕ ม.๓/๗	การขับร้องและการบรรเลงดนตรี นอกจากใช้เทคนิคการขับร้องและ บรรเลงได้อย่างถูกต้องและไพเราะ ทำให้ผู้ฟังเกิดความชื่นชอบ ประทับใจแล้วนั้น ผู้บรรเลงควรมี ทักษะในการเปรียบเทียบงานดนตรี ของตนเองและผู้อื่นเพื่อเป็นการ พัฒนาตนเอง และเพื่อให้ผู้ประพันธ์ เพลงสามารถนำมาใช้สร้างสรรค์ ผลงานในบทเพลง ต่อยอดไปสู่การ จัดการแสดงดนตรีในวาระต่างๆ ได้ เป็นขั้นเป็นตอน ทำให้การจัดงานมี ความเรียบร้อย สมบูรณ์ มีคุณภาพ อีกทั้งในการจัดงานแสดงดนตรียัง สามารถบูรณาการกับศิลปะด้าน ต่างๆ เพื่อให้การแสดงมีความ น่าสนใจมากขึ้น	๑๓	๑๐
๕	วิวัฒนาการของ ดนตรี	ศ๒.๒ ม.๓/๑	ดนตรีไทยและดนตรีสากลมี วิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยอดีตจนถึง ปัจจุบัน ซึ่งพัฒนาขึ้นมาเพื่อสร้าง ความสุข ความสนุกสนาน ผ่อน คลายให้กับมนุษย์ และใช้ใน ประเพณี พิธีกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน สังคม เป็นสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา ส่งเสริมให้อยู่คู่ประเทศไทยสืบไป	๓	๑๐
รวมระหว่างภาค				๓๙	๗๐
สอบปลายภาค				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒

ชื่อรายวิชาศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ ฝึกปฏิบัติ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ สะท้อนงานคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย เทคนิควิธีการของศิลปิน แสดงความคิดเห็นในรูปแบบเนื้อหา คุณค่าของงานทัศนศิลป์ คัดเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกผลงานจัดนิทรรศการ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพทางทัศนศิลป์ ปฏิบัติงานทัศนศิลป์ สร้างสรรค์ ศึกษาการแสดงนาฏศิลป์รูปแบบต่างๆ ของไทย ความสัมพันธ์ระหว่างละครกับชีวิต สามารถสื่อความหมาย ถ่ายทอดความรู้สึก แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ จากการเลือกรับชมการแสดงในรูปแบบต่างๆ การสร้างสรรค์ ผลงานการละคร นำไปบูรณนาการใช้กับวิชาอื่นๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ฝึกปฏิบัติการแสดงออกทางนาฏศิลป์ตามหลักการทางนาฏศิลป์ การประดิษฐ์ท่ารำประกอบการแสดง สร้างผลงานละครพูด

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ ทางนาฏศิลป์ ในการสร้างและนำเสนอผลงาน การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางทัศนศิลป์ และทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๓/๘, ม.๓/๑๐, ม.๓/๑๑

ศ ๑.๒ ม.๓/๑, ม.๓/๒,

ศ ๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗

ศ ๓.๒ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓

รวมทั้งหมด ๑๕ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๑	ทัศนศิลป์กับงานอาชีพ	ศ๑.๑ ม.๓/๘ ม.๓/๙ ม.๓/๑๐ ม.๓/๑๑	การวิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์ในด้านรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ ทั้งของตนเอง ผู้อื่น และศิลปิน เป็นประโยชน์ต่อการเกิดความรู้ ความเข้าใจ และนำไปใช้พัฒนาผลงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และงานทัศนศิลป์นั้นมีหลายอาชีพ ซึ่งแต่ละอาชีพจำเป็นต้องอาศัยทักษะพื้นฐานที่เหมือนกันหลายประการ มาประยุกต์ใช้เพื่อทำให้ผลงานของตนเองประสบความสำเร็จ และการเลือกผลงานทัศนศิลป์เพื่อนำไปจัดนิทรรศการ	๑๐	๒๐
๒	ทัศนศิลป์กับคุณค่าวัฒนธรรม	ศ ๑.๒ ม. ๓/๑ ม. ๓/๒	งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและสากลในแต่ละยุคสมัยจะมีความแตกต่างกัน	๑๐	๑๐
๓	ทักษะนาฏศิลป์	ศ๓.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๔	การแสดงนาฏศิลป์เป็นการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ที่มีความสวยงามแตกต่างกันไปตามรูปแบบลักษณะของการแสดง โดยมีการใช้นาฏยศัพท์และภาษาท่าทางนาฏศิลป์ในการแสดงนาฏศิลป์ ทำให้การแสดงมีความสมบูรณ์ สวยงาม และมีเอกลักษณ์ ยังมีการประดิษฐ์ท่ารำที่ใช้ในการแสดง เป็นการสร้างสรรค์ท่ารำให้มีความเหมาะสมและสัมพันธ์กับการแสดง สิ่งต่าง ๆ นี้ล้วนเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ เป็นมรดกของชาติที่ควรอนุรักษ์และสืบสานไว้ให้คงอยู่ต่อไป	๑๐	๒๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก
๔	การละคร	ศ๓.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๕ ม.๓/๖ ม.๓/๗ ศ๓.๒ ม.๓/๑	ละครเป็นการแสดงที่เป็นเรื่องราว ซึ่งจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของละคร องค์ประกอบนาฏศิลป์ จะทำให้ละครมีความสมบูรณ์ สวยงาม น่าสนใจมีเอกลักษณ์ การแสดงจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของงาน และการออกแบบอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อการแสดงนาฏศิลป์ จะต้องมีความเหมาะสมกับชุดการแสดง เพื่อให้การแสดงมีความสวยงาม น่าประทับใจ และมีเอกลักษณ์ สามารถสะท้อนวิถีชีวิต เรื่องราวของสังคม ซึ่งผู้ชมสามารถนำข้อคิดที่ได้จากละครมาปรับใช้ในชีวิตได้	๘	๑๕
๕	นาฏศิลป์และการละคร	ศ๓.๒ ม.๓/๒ ม.๓/๓	การแสดงนาฏศิลป์และการละคร เป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ ที่ทรงคุณค่า สร้างความผ่อนคลายให้กับคนในชาติ และเป็นศิลปวัฒนธรรมของชาติที่ควรอนุรักษ์ไว้สืบไป	๒	๕
รวมระหว่างภาค				๓๙	๗๐
สอบปลายภาค				๑	๓๐
รวม				๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับการสอบปลายภาค ๗๐/๓๐

๑๙. เกณฑ์การจบการศึกษา

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

๑. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

๑.๑ การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับประถมศึกษา

- (๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- (๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวชี้วัด
- (๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา ไม่น้อยกว่าระดับ “๑” จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนด
- (๔) นักเรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมิน การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป และมีผลการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในระดับ “ผ่าน”

ระดับมัธยมศึกษา

- (๑) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ
- (๒) นักเรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวชี้วัด
- (๓) นักเรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา ไม่น้อยกว่าระดับ “๑” จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนด
- (๔) นักเรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป และมีผลการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในระดับ “ผ่าน”

การพิจารณาเลื่อนชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถ้านักเรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้ผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากนักเรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นสำคัญ

๑.๒ การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของนักเรียน เป็นระบบตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
๔	ผลการเรียนดีเยี่ยม	๘๐ - ๑๐๐
๓.๕	ผลการเรียนดีมาก	๗๕ - ๗๙
๓	ผลการเรียนดี	๗๐ - ๗๔
๒.๕	ผลการเรียนค่อนข้างดี	๖๕ - ๖๙
๒	ผลการเรียนน่าพอใจ	๖๐ - ๖๔
๑.๕	ผลการเรียนพอใช้	๕๕ - ๕๙
๑	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐ - ๕๔
๐	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	๐ - ๔๙

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี ผ่าน และไม่ผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
๔	ผลการเรียนดีเยี่ยม	๘๐ - ๑๐๐
๓.๕	ผลการเรียนดีมาก	๗๕ - ๗๙
๓	ผลการเรียนดี	๗๐ - ๗๔
๒.๕	ผลการเรียนค่อนข้างดี	๖๕ - ๖๙
๒	ผลการเรียนน่าพอใจ	๖๐ - ๖๔
๑.๕	ผลการเรียนพอใช้	๕๕ - ๕๙
๑	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐ - ๕๔
๐	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	๐ - ๔๙

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี ผ่าน และไม่ผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

๑.๓ การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน ต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของนักเรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

๒. เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษา กำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๒.๑ เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

- (๑) นักเรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนด
- (๒) นักเรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด
- (๓) นักเรียนมีผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด
- (๔) นักเรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด
- (๕) นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด

๒.๒ เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- (๑) นักเรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน ๘๑ หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๖ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่กำหนด
- (๒) นักเรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๗๗ หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๖ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า ๑๑ หน่วยกิต
- (๓) นักเรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด
- (๔) นักเรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด
- (๕) นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด

สำหรับการจบการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย ให้คณะกรรมการของสถานศึกษา ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ในแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

๒๐. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๒๐.๑ หลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๓ : ๑๒-๒๘) เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความ ผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไป ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจผลการเรียน สถานศึกษาต้องมี กระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนถูกต้องตามหลักการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอกตามระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อ เป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

๑. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

๒. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียน

๓. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดตาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้มีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๔. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ต้อง ดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้ อย่างรอบด้านทั้งด้าน ความรู้ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติวิชา และระดับชั้น ของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้

๕. การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรม การ เรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับและรูปแบบการศึกษา

๖. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้

๗. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างรูปแบบการศึกษาต่าง ๆ

๘. ให้สถานศึกษาจัดทำและออกเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผล การเรียนรู้ รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษา และรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

๒๐.๒ องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดจุดมุ่งหมายสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดีมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก กำหนดให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดในสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ มีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๑. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาบนพื้นฐานของตัวชี้วัดในรายวิชาพื้นฐานและ ผลการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติม ตามที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลายจากแหล่งข้อมูล หลากๆ แหล่ง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยวัดและประเมิน

การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน สังเกตพัฒนาการ และความประพฤติของผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม ผู้สอนควรเน้นการประเมินตามสภาพจริง เช่น การประเมินการปฏิบัติงาน การประเมินจากโครงการ หรือการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ควบคู่ไปกับการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อย่างสมดุล ต้องให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างเรียนมากกว่าการประเมินปลายปี/ปลายภาค และใช้เป็นข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อนชั้นเรียน และการจบการศึกษาระดับต่าง ๆ

๒. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่านหนังสือ เอกสารและสื่อต่างๆ เพื่อหาความรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ ความสุนทรีย์ และประยุกต์ใช้แล้วนำเสนอหาสาระที่อ่านมาคิดวิเคราะห์ นำไปสู่การแสดงความคิดเห็น การสังเคราะห์ สร้างสรรค์ การแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ และถ่ายทอดความคิดนั้นด้วยการเขียนที่มีสำนวนภาษาถูกต้อง มีเหตุผลและลำดับขั้นตอนในการนำเสนอสามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจนตามระดับความสามารถในแต่ละระดับชั้น กรณีผู้เรียนมีความบกพร่องในกระบวนการด้านการเห็นหรือที่เกี่ยวข้องทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน สถานศึกษาสามารถปรับวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนั้น การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสรุปผลเป็นรายปี/รายภาค เพื่อวินิจฉัยและใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนและประเมินการเลื่อนชั้นตลอดจนการจบการศึกษาระดับต่าง ๆ

๓. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน อันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ คุณลักษณะ ในการประเมินให้ประเมินแต่ละคุณลักษณะ แล้วรวบรวมผลการประเมินจากผู้ประเมินทุกฝ่ายและแหล่งข้อมูลหลายแหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาสู่การสรุปผลเป็นรายปี รายภาค และใช้เป็นข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อนชั้นและการจบการศึกษาระดับต่างๆ

๔. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนและเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรม และใช้เป็นข้อมูลประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษาระดับต่างๆ

๒๐.๓ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา

๑. การตัดสินผลการเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

๑.๑ ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

๑.๒ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๑.๓ ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๑.๔ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บังเกิดผล ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอในความรู้ทักษะคุณลักษณะที่กำหนดในตัวชี้วัด โดยมีเวลาเรียนที่เพียงพอต่อการพัฒนาด้วย โดยปกติในระดับประถมศึกษาผู้สอนจะมีเวลาอยู่กับผู้เรียนตลอดปีการศึกษาประมาณ ๒๐๐ วัน สถานศึกษาจึงควรบริหารจัดการเวลาที่ได้รับนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน และตระหนักว่าเวลาเรียนเป็นทรัพยากรที่ใช้หมดไปในแต่ละวันมากกว่าเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของการบริหารหลักสูตร การกำหนดให้ผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนตลอดปีการศึกษา จึงเป็นการมุ่งหวังให้ผู้สอนมีเวลาในการพัฒนาผู้เรียน และเติมเต็มศักยภาพของผู้เรียน และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบความรู้ความสามารถที่แสดงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องสร้างให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนด้วยการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน ตัวชี้วัดซึ่งมีความสำคัญในการนำมาใช้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้นั้นยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือยัง การประเมินในชั้นเรียนซึ่งต้องอาศัยทั้งการประเมินเพื่อการพัฒนาและการประเมินเพื่อสรุปการเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาโดยผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดทุกตัวให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา กล่าวคือ ให้ท้าทายการเรียนรู้ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินว่าสิ่งที่ผู้เรียนรู้ เข้าใจ ทำได้นั้น เป็นที่น่าพอใจบรรลุตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หากยังไม่บรรลุจะต้องหาวิธีการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสูงสุด การกำหนดเกณฑ์นี้ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนร่วมกำหนดด้วยได้ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกัน และสร้างแรงจูงใจในการเรียน การประเมินเพื่อการพัฒนาส่วนมากเป็นการประเมินอย่างไม่เป็นทางการ เช่น สังเกต หรือซักถาม หรือการทดสอบย่อยในการประเมินเพื่อพัฒนานี้ ควรให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจนผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาเรียนและวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ผู้สอนควรนำข้อมูลที่ได้มาใช้ปรับวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ในท้ายที่สุดอย่างมีคุณภาพ การประเมินเพื่อการพัฒนาจึงไม่จำเป็นต้องตัดสินให้คะแนนเสมอไป การตัดสินให้คะแนนหรือให้เป็นระดับคุณภาพควรดำเนินการโดยใช้การประเมินสรุปผลรวมเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และจบรายวิชา

การตัดสินผลการเรียน ตัดสินเป็นรายวิชา โดยใช้ผลการประเมินระหว่างปีและปลายปี ตามสัดส่วนที่สถานศึกษากำหนด ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนตามแนวทางการให้ระดับผลการเรียนตามที่สถานศึกษากำหนด และผู้เรียนต้องผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

๒. การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียน หรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละรายวิชาที่ร้อยละ ๕๐ จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่าน เป็นระบบต่างๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ ระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐานตารางข้างใต้ แสดงการให้ระดับผลการเรียนด้วยระบบต่างๆ และการเทียบกันได้ระหว่างระบบ กรณีที่สถานศึกษาให้ระดับผลการเรียนด้วยระบบต่างๆ สามารถเทียบกันได้

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน กรณีที่ผ่านให้ระดับผลการประเมินเป็นดีเยี่ยม ดี และ ผ่าน

๒.๑ ในการสรุปผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เพื่อการเลื่อนชั้น และจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ
ดี	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
ผ่าน	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับแต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ
ไม่ผ่าน	หมายถึง	ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

๒.๒ ในการสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทุกคุณลักษณะ เพื่อการเลื่อนชั้นและจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของ แต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม	หมายถึง	ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อประโยชน์สุข ของตนเอง และสังคมโดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใด ได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี	หมายถึง	ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์เพื่อให้เป็นการยอมรับของสังคม โดยพิจารณาจาก ๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใด ได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๕-๗ คุณลักษณะ และมีบางคุณลักษณะได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ผ่าน	หมายถึง	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และเงื่อนไขที่สถานศึกษา กำหนด โดยพิจารณา จาก ๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และคุณลักษณะที่เหลือได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ไม่ผ่าน	หมายถึง	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์ และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดย พิจารณาจากผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะ

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มี ๓ ลักษณะ คือ

๑) กิจกรรมแนะแนว

๒) กิจกรรมนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ โดยผู้เรียนเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ๑ กิจกรรม

(๒) กิจกรรมชุมนุมหรือชมรมอีก ๑ กิจกรรม

(๓) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ให้ใช้ตัวอักษรแสดงผลการประเมิน ดังนี้

“ผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

“มผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในกรณีที่ผู้เรียนได้ผลของกิจกรรมเป็น “มผ” สถานศึกษาต้องจัดซ่อมเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้เข้าร่วมหรือไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลจาก “มผ” เป็น “ผ” ได้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา

๓. การเลื่อนชั้น

เมื่อสิ้นปีการศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๓.๑ ผู้เรียนมีเวลาเรียนตลอดปีการศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

๓.๒ ผู้เรียนมีผลการประเมินผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

๓.๓ ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ทั้งนี้ ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่า สามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้

อนึ่ง ในกรณีที่ผู้เรียนมีหลักฐานการเรียนรู้ที่แสดงว่ามีความสามารถดีเลิศ สถานศึกษาอาจให้โอกาสผู้เรียนเลื่อนชั้นกลางปีการศึกษา โดยสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย ฝ่ายวิชาการของสถานศึกษาและผู้แทนของเขตพื้นที่การศึกษา หรือต้นสังกัดประเมินผู้เรียนและตรวจสอบคุณสมบัติให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขทั้ง ๓ ประการ ต่อไปนี้

๑) มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาและมีผลการเรียนระหว่างปีที่กำลังศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม

๒) มีวุฒิภาวะเหมาะสมที่จะเรียนในชั้นที่สูงขึ้น

๓) ผ่านการประเมินผลความรู้ความสามารถทุกรายวิชาของชั้นปีที่เรียนปัจจุบัน และความรู้ความสามารถทุกรายวิชาในภาคเรียนแรกของชั้นปีที่เลื่อนชั้น

การอนุมัติให้เลื่อนชั้นกลางปีการศึกษาไปเรียนชั้นสูงขึ้นได้ ๑ ระดับชั้นนี้ ต้องได้รับการยินยอมจากผู้เรียนและผู้ปกครอง และต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนเปิดภาคเรียนที่ ๒ ของปีการศึกษานั้น

สำหรับในกรณีที่พบว่า มีผู้เรียนกลุ่มพิเศษประเภทต่าง ๆ มีปัญหาในการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาดำเนินงานร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัด/ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา/หน่วยงานต้นสังกัด โรงเรียนเฉพาะความพิการ หาแนวทางการแก้ไขและพัฒนา

๔. การเรียนซ้ำชั้น

ผู้เรียนที่ไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้เรียนที่ไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การเลื่อนชั้น สถานศึกษาควรให้เรียนซ้ำชั้น ทั้งนี้สถานศึกษาอาจใช้ดุลยพินิจให้เลื่อนชั้นได้ หากพิจารณาว่าผู้เรียนมีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๔.๑ มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ อันเนื่องจากสาเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย แต่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การเลื่อนชั้นในข้ออื่นๆ ครบถ้วน

๔.๒ ผู้เรียนมีผลการประเมินผ่านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไม่ถึงเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดในแต่ละรายวิชา แต่เห็นว่าจะสามารถสอนซ่อมเสริมได้ในปีการศึกษานั้น และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์การเลื่อนชั้นในข้ออื่นๆ ครบถ้วน

๔.๓ ผู้เรียนมีผลการประเมินรายวิชาในกลุ่มสาระภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอยู่ในระดับผ่านก่อนที่จะให้ผู้เรียนเรียนซ้ำชั้น สถานศึกษาควรแจ้งให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบเหตุผลของการเรียนซ้ำชั้น

๕. การสอนซ่อมเสริม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดให้สถานศึกษาจัดสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ การสอนซ่อมเสริม เป็นการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง กรณีที่ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด สถานศึกษาต้องจัดสอนซ่อมเสริมเป็นกรณีพิเศษ นอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

๒๐.๔ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษา

๑. การตัดสินผลการเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดหลักเกณฑ์การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อดำเนินการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

๑.๑ ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

๑.๒ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๑.๓ ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๑.๔ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบความรู้ ความสามารถที่แสดงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องสร้างให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนด้วยการตรวจสอบ

ความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองอย่าง สม่่าเสมอเช่นกัน ตัวชี้วัดซึ่งมีความสำคัญในการนำมาใช้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้นั้นยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือยัง การประเมินในชั้นเรียนซึ่งต้องอาศัยทั้งการประเมินเพื่อการพัฒนาและการประเมินเพื่อสรุปการเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาโดยผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดทุกตัวให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา กล่าวคือ ให้ท้าทายการเรียนรู้ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินว่า สิ่งที่คุณเรียนรู้ เข้าใจ ทำได้นั้น เป็นที่น่าพอใจ บรรลุตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หากยังไม่บรรลุจะต้องหาวิธีการช่วยเหลือเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสูงสุด การกำหนดเกณฑ์นี้ผู้สอน สามารถให้ผู้เรียนร่วมกำหนดด้วยได้เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันและสร้างแรงจูงใจในการเรียน การประเมินเพื่อการพัฒนาส่วนมากเป็นการประเมินอย่างไม่เป็นทางการ เช่น สังเกต หรือซักถาม หรือการทดสอบย่อย ในการประเมินเพื่อพัฒนานี้ควรให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจนผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาเรียนและวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ผู้สอนควรนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ในท้ายที่สุดอย่างมีคุณภาพ การประเมินเพื่อการพัฒนาจึงไม่จำเป็นต้องตัดสินให้คะแนนเสมอไป การตัดสินให้คะแนนหรือให้เป็นระดับคุณภาพ ควรดำเนินการโดยใช้การประเมินสรุปผลรวมเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และจบรายวิชา

การตัดสินผลการเรียน ตัดสินเป็นรายวิชา โดยใช้ผลการประเมินระหว่างภาคและปลายภาคตามสัดส่วนที่สถานศึกษากำหนด ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินและให้ระดับผลการเรียน ทั้งนี้ผู้เรียนต้องผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

๒. การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ใช้ตัวเลข แสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ

การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดย กำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละรายวิชาที่ร้อยละ ๕๐ จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่าน สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ แนวการให้ระดับผลการเรียน ๘ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ

ในกรณีที่ไม่สามารถให้ระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับได้ ให้ใช้ตัวอักษรระบุเงื่อนไขของผลการเรียนดังนี้

“มส” หมายถึง ผู้เรียนไม่มีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในแต่ละรายวิชา และไม่ได้รับการผ่อนผันให้ เข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน

“ร” หมายถึง รอคอยตัดสินและยังตัดสินผลการเรียนไม่ได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีข้อมูลผลการเรียนรายวิชานั้นครบถ้วน ได้แก่ ไม่ได้วัดผลระหว่างภาคเรียน/ปลายภาคเรียน ไม่ได้ส่งงานที่มอบหมายให้ทำ ซึ่งงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินผลการเรียน หรือมีเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ประเมินผลการเรียนไม่ได้

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน กรณีที่ผ่านให้ระดับผลการประเมินเป็นดีเยี่ยม ดี และ ผ่าน

๒.๑ ในการสรุปผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน เพื่อการเลื่อนชั้น และจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ
ดี	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
ผ่าน	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ แต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ
ไม่ผ่าน	หมายถึง	ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

๒.๒ ในการสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทุกคุณลักษณะเพื่อ การเลื่อนขั้นและจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละ ระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม	หมายถึง	ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัย และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันเพื่อประโยชน์สุข ของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี	หมายถึง	ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยพิจารณาจาก ๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผล การประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๕-๗ คุณลักษณะ และมีบางคุณลักษณะได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ผ่าน	หมายถึง	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และ เงื่อนไขที่สถานศึกษา กำหนด โดยพิจารณาจาก ๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๘ คุณลักษณะ หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และคุณลักษณะที่เหลือได้ผลการประเมินผ่าน
ไม่ผ่าน	หมายถึง	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์ และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดย พิจารณาจากผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะ

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มี ๓ ลักษณะ คือ

- ๑) กิจกรรมแนะแนว
- ๒) กิจกรรมนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร โดยผู้เรียนเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๒) กิจกรรมชุมนุมหรือชมรม ทั้งนี้ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมทั้งข้อ (๑) และ (๒) สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถ เลือกเข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งในข้อ (๑) หรือ (๒)

๓) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ให้ใช้ตัวอักษรแสดงผลการประเมิน ดังนี้

“ผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

“มผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๓. การเปลี่ยนผลการเรียน

๓.๑ การเปลี่ยนผลการเรียน “๐” สถานศึกษาจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมในมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่านก่อนแล้วจึงสอบแก้ตัวได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ถ้าผู้เรียนไม่ดำเนินการสอบแก้ตัวตามระยะเวลาที่สถานศึกษากำหนด ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะพิจารณาขยายเวลาออกไปอีก ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น ถ้าสอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้วยังได้ระดับผลการเรียน “๐” อีก ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนผลการเรียนของผู้เรียน โดยปฏิบัติดังนี้

๑) ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

๒) ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา

ในกรณีที่เปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ ให้หมายเหตุในระเบียบแสดงผลการเรียนว่า เรียนแทนรายวิชาใด

๓.๒ การเปลี่ยนผลการเรียน “ร”

การเปลี่ยนผลการเรียน “ร” ให้ดำเนินการดังนี้

ให้ผู้เรียนดำเนินการแก้ไข “ร” ตามสาเหตุ เมื่อผู้เรียนแก้ไขปัญหาเสร็จแล้ว ให้ได้ระดับผลการเรียนตามปกติ (ตั้งแต่ ๐-๔)

ถ้าผู้เรียนไม่ดำเนินการแก้ไข “ร” กรณีที่ส่งงานไม่ครบ แต่มีผลการประเมินระหว่างภาคเรียนและปลายภาค ให้ผู้สอนนำข้อมูลที่มีอยู่ตัดสินผลการเรียน ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะขยายเวลาการแก้ “ร” ออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว ให้เรียนซ้ำหากผลการเรียนเป็น “๐” ให้ดำเนินการแก้ไขตามหลักเกณฑ์

๓.๓ การเปลี่ยนผลการเรียน “มส” การเปลี่ยนผลการเรียน “มส” มี ๒ กรณี ดังนี้

๑) กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “มส” เพราะมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ แต่มี เวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น ให้สถานศึกษาจัดให้เรียนเพิ่มเติม โดยใช้ชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือใช้เวลาว่าง หรือใช้วันหยุด หรือมอบหมายงานให้ทำจนมีเวลาเรียนครบตามที่กำหนดไว้

สำหรับรายวิชานั้น แล้วจึงให้วัดผลปลายภาคเป็นกรณีพิเศษ ผลการ แก่ “มส” ให้ได้ระดับผลการเรียนไม่เกิน “๑” การแก่ “มส” กรณีนี้ให้กระทำให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น ถ้าผู้เรียนไม่มาดำเนินการแก่ “มส” ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้เรียนซ้ำ ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะขยายเวลาการ แก่ “มส” ออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน แต่เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐานให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

(๒) ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติมให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ให้เรียนซ้ำ

หรือเปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่

๒) กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “มส” เพราะมีเวลาเรียนน้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของ เวลาเรียนทั้งหมด ให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

(๒) ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ให้เรียนซ้ำ

หรือเปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่

ในกรณีที่เปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ ให้หมายเหตุในระเบียบแสดงผลการเรียนว่า เรียนแทนรายวิชาใด การเรียนซ้ำรายวิชา ผู้เรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้วไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ให้ เรียนซ้ำรายวิชานั้น ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในการจัดให้เรียนซ้ำในช่วงใดช่วงหนึ่งที่สถานศึกษา เห็นว่าเหมาะสม เช่น พักกลางวัน วันหยุด ชั่วโมงว่างหลังเลิกเรียน ภาคฤดูร้อน เป็นต้น

ในกรณีภาคเรียนที่ ๒ หากผู้เรียนยังมีผลการเรียน “๐” “ร” “มส” ให้ดำเนินการให้ เสร็จสิ้นก่อนเปิด เรียนปีการศึกษาถัดไป สถานศึกษาอาจเปิดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อน เพื่อแก้ไขผลการเรียนของผู้เรียน ได้ ทั้งนี้หากสถานศึกษาใดไม่สามารถดำเนินการเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ต้น สังกัดเป็นผู้พิจารณาประสานงานให้มีการดำเนินการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อนเพื่อแก้ไขผลการเรียนของ ผู้เรียน

๓.๔ การเปลี่ยนผล “มผ” กรณีที่ผู้เรียนได้ผล “มผ” สถานศึกษาต้องจัดซ่อมเสริมให้ผู้เรียน ทำกิจกรรม ในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้เข้าร่วมหรือไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลจาก “มผ” เป็น “ผ” ได้ ทั้งนี้ ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในภาคเรียนนั้น ๆ ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะ พิจารณาขยายเวลาออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปี การศึกษานั้น

๔. การเลื่อนชั้น

เมื่อสิ้นปีการศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๔.๑ รายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาเพิ่มเติมได้รับการตัดสินผลการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่ สถานศึกษากำหนด

๔.๒ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๔.๓ ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษานั้นควรได้ไม่ต่ำกว่า ๑.๐๐ ทั้งนี้ รายวิชาใดที่ไม่ ผ่านเกณฑ์การประเมิน สถานศึกษาสามารถซ่อมเสริมผู้เรียนให้ได้รับการแก้ไขในภาคเรียนถัดไป ทั้งนี้สำหรับ ภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น

๕. การสอนซ่อมเสริม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดให้สถานศึกษาจัดสอนซ่อมเสริม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ

การสอนซ่อมเสริม เป็นการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง กรณีที่ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดสถานศึกษา ต้องจัดสอนซ่อมเสริมเป็นกรณี พิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่ กำหนดไว้ เป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอนซ่อมเสริมสามารถดำเนินการได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

๕.๑ ผู้เรียนมีความรู้/ทักษะพื้นฐานไม่เพียงพอที่จะศึกษาในแต่ละรายวิชานั้น ควรจัดการ สอนซ่อมเสริม ปรับความรู้/ทักษะพื้นฐาน

๕.๒ ผู้เรียนไม่สามารถแสดงความรู้ ทักษะ กระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะ ที่กำหนด ไว้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดในการประเมินผลระหว่างเรียน

๕.๓ ผู้เรียนที่ได้รับระดับผลการเรียน “๐” ให้จัดการสอนซ่อมเสริมก่อนสอบแก้ตัว

๕.๔ กรณีผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ผ่าน สามารถจัดสอนซ่อมเสริมในภาคฤดูร้อน เพื่อแก้ไขผล การเรียน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา

๖. การเรียนซ้ำชั้น

ผู้เรียนที่ไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะ และความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนซ้ำชั้น มี ๒ ลักษณะ คือ

๖.๑ ผู้เรียนมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษานั้นต่ำกว่า ๑.๐๐ และมีแนวโน้ม ว่าจะ เป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

๖.๒ ผู้เรียนมีผลการเรียน ๐, ร, มส เกินครึ่งหนึ่งของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนใน ปีการศึกษานั้น

ทั้งนี้หากเกิดลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือทั้ง ๒ ลักษณะ ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา หากเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรก็ให้ซ้ำชั้น โดยยกเลิกผลการเรียนเดิม และให้ใช้ผลการเรียนใหม่แทน หาก พิจารณาแล้วไม่ต้องเรียนซ้ำชั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในการแก้ไขผลการเรียน